

Gazeta Politechniki

(96) **12**
grudzień 2001

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza

Zjazd Absolwentów WBiŚ - s. 5

Studencka wyprawa mostowa do Portugalii - s. 6

Dla kogo chemia? - s. 7

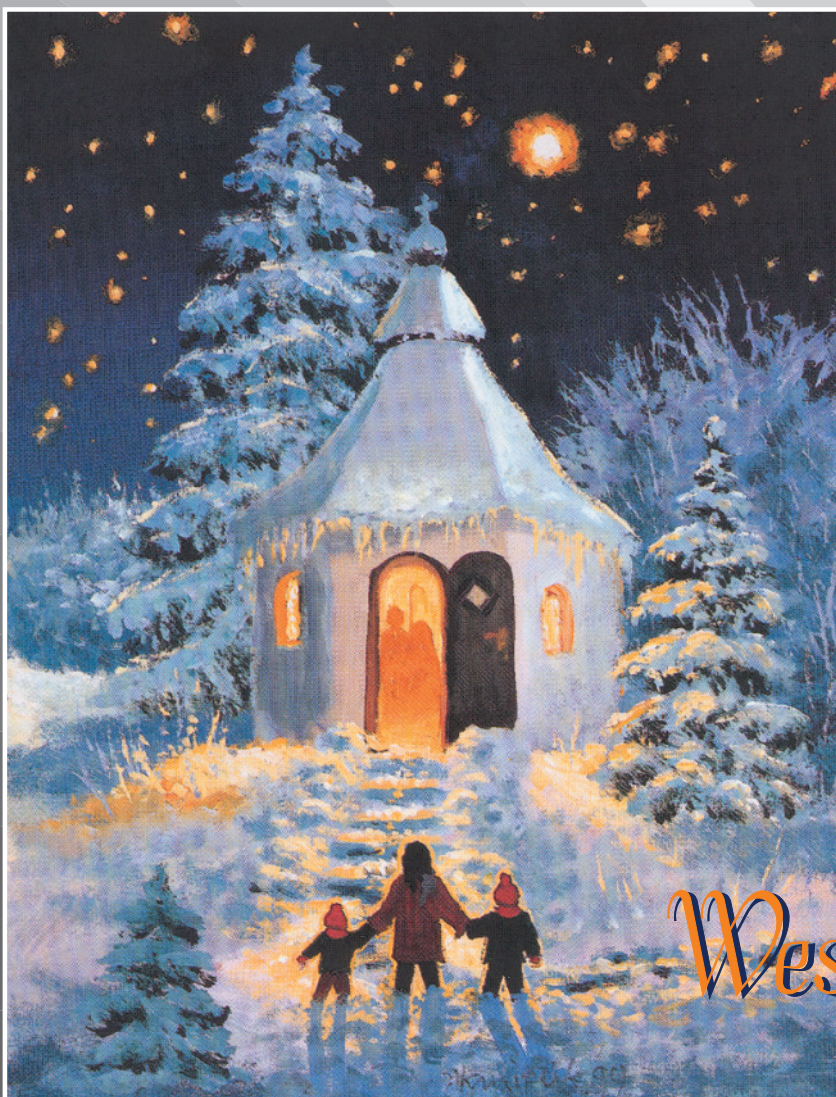
Castel Gandolfo, 30 sierpnia 2001 - s. 8

Nagrody Rektora za rok 2000 - s. 19

50 LAT

Wyższego Szkolnictwa
Technicznego w Rzeszowie
1951-2001

*W dzień Wigilii dokota
odświętny już nastrój,
a ten nastrój się udziela
i ludziom, i miastu.
Na chodnikach gęsty śnieg
pod nogi się ściele,
ale nie od bieli śniegu
ludziom jest weselej!*

Halina Szayerowa

Wesołych Świąt

Zjazd Absolwentów

WYDZIAŁU BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

8-9 września 2001

Fot. M. Misiakiewicz

Nagroda dla chemików

Tegoroczną Nagrodę Nobla z dziedziny chemii otrzymali dwaj Amerykanie - dr William S. Knowles (ur. 1917 r.), związany w przeszłości z Monsanto Company w St. Luis, i prof. K. Barry Sharpless (ur. 1941 r.) z The Scripps Research Institute w La Jolla w Kalifornii oraz Japończyk - profesor Ryoji Noyori (ur. 1938 r.) z Nagoya University. Królewska Szwedzka Akademia Nauk przyznała Nagrodę Nobla tym chemikom za "ich osiągnięcia z zakresu katalitycznej syntezy asymetrycznej". Połowę nagrody otrzymali Knowles i Noyori za: "ich prace dotyczące wykorzystania chiralnych układów katalitycznych w asymetrycznym uwodornieniu". Drugą połowę przyznano Sharplessowi za "jego prace z zakresu wykorzystania chiralnych układów katalitycznych w reakcjach asymetrycznego utlenienia".

Odkrycia dokonane przez tych trzech znamienitych chemików organicznych wywarły olbrzymi wpływ na rozwój katalizy asymetrycznej, co w efekcie doprowadziło do znacznego postępu w dziedzinie syntezy leków i innych związków biologicznie czynnych.

Knowles był jednym z pionierów w dziedzinie badań nad katalizą asymetryczną. Jego prace dotyczące asyme-

trycznego katalitycznego uwodornienia w obecności chiralnego difosfinowego kompleksu rodu doprowadziły do uruchomienia przez firmę Monsanto w 1974 r. pierwszej przemysłowej instalacji syntezy asymetrycznej rzadkiego aminokwasu L-DOPA (3,4-dihydroksyfenyloalaniny), wykorzystywanego jako lek w terapii choroby Parkinsona.

Dalsze badania z zakresu asymetrycznego uwodornienia wiązań wielokrotnych w obecności chiralnych kompleksów rutenu(II) z difosfinami dinaptylowymi (BINAP) przeprowadzone przez Noyoriego zaowocowały m.in. w 1980 r. przemysłową syntezą (S)-Naproxenu, znanego leku przeciwbólowego i przeciwzapalnego. Osiągnięcia Noyoriego na polu asymetrycznego uwodornienia znajdują obecnie liczne zastosowania w syntezie różnych farmaceutyków, agrochemikaliów czy substancji smakowych i zapachowych.

Odkrycia Sharplessa dotyczące asymetrycznej epoksydacji alkoholi alilowych katalizowanej chiralnymi kompleksami tytanu i winianu dietylowego, dokonane w 1980 r., stworzyły podstawę przemysłowej syntezy (S)- i (R)-glicydołu oraz (S)- i (R)-metyloglicydołu, wykorzystywanych w prze-

myśle farmaceutycznym przy syntezie leków nasercowych z grupy tzw. b-blokerów. Innym przykładem przemysłowego zastosowania asymetrycznej epoksydacji Sharplessa jest synteza feromonu brudnicy nieparki, jednego z najgroźniejszych szkodników sadów (gąsienice tego motyla zjadają liście i kwiaty drzew jabłoni). Stworzyło to możliwość efektywnej ochrony sadów przed tym szkodnikiem.

Za znaczące osiągnięcie w dziedzinie asymetrycznej syntezy należy uznać również odkrycie przez Sharplessa w 1988 r. reakcji asymetrycznej dihydroksylacji olefin w obecności tetratlenku osmu, stwarzającej możliwość chemicznej syntezy chiralnych dioli.

Profesor Eric N. Jacobsen z Harvard University, inny wybitny specjalista z dziedziny syntezy asymetrycznej, poproszony o komentarz na temat tegorocznej Nagrody Nobla z dziedziny chemii, powiedział m.in. na łamach Chemical & Engineering News (z 15 października 2001 r.), że: "Jest to nagroda od dawna oczekiwana" i że Komitet Nagrody Nobla "wybrał znakomicie".

Wiktor Bukowski

Z OBRAD SENATU

Kolejne posiedzenia Senatu Politechniki Rzeszowskiej odbyły się w dniach 20 września 2001 r. i 15 listopada 2001 r. Na posiedzeniu w dniu 20 września 2001 r. nominację z rąk JM Rektora prof. dr. hab. inż. Tadeusza Markowskiego na stanowisko profesora nadzwyczajnego PRz na okres 5 lat otrzymał dr hab. inż. Tadeusz Knap (WBMiL).

Następnie Senat pozytywnie rozpatrzył wnioski:

- ❖ o mianowanie prof. dr. hab. inż. Henryka Kopeckiego (WBMiL) przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu na stanowisko profesora zwyczajnego,
- ❖ o mianowanie dr. hab. Czesława Jasiukiewicza (WBMiL) na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Rzeszowskiej na okres 5 lat.

Senat ponadto:

- ❖ wysłuchał informacji JM Rektora na temat przygotowań do jubileuszowej inauguracji roku akademickiego 2001/2002,
- ❖ zatwierdził ramowy plan posiedzeń Senatu PRz w roku akademickim 2001/2002,
- ❖ dokonał wyboru przedstawicieli Politechniki Rzeszowskiej do prac w Państwowej Komisji Akredytacyjnej,
- ❖ pozytywnie zaopiniował wniosek Rady WZiM dotyczący zmiany nazwy Zakładu Metod Matematycznych w Ekonomii na Zakład Metod Ilościowych w Ekonomii oraz wysłuchał informacji:

- ❖ prorektora ds. nauczania dr. hab. inż. Jerzego Potenckiego, prof. PRz, o przebiegu rekrutacji na studia dzienne i zaoczne na rok akademicki 2001/2002,
- ❖ o działalności Rady Bibliotecznej.

* * *

Na posiedzeniu Senatu w dniu 15 listopada 2001 r. akt mianowania przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej otrzymał prof. dr hab. inż. Henryk Kopecki (WBMiL), a prof. dr hab. inż. Heorhy Loutsky (WEiI) otrzymał nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej na czas nieokreślony.

W czasie posiedzenia JM Rektor wręczył (nieobecnej podczas inauguracji roku akademickiego) prof. dr hab. inż. Lidii Maksymowicz z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie medal "Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej".

Następnie z rąk JM Rektora jubileuszowe medale "50 lat wyższego szkolnictwa technicznego w Rzeszowie" otrzymali wszyscy członkowie Senatu PRz, Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Rzeszowskiej "Połoniny" oraz ks. Władysław Pasiut, MS - Diecezjalny Duszpasterz Ludzi Pracy.

W czasie posiedzenia Senat podjął uchwały:

- ❖ w sprawie zasad kwalifikacji na studia w roku akademickim 2002/2003,
- ❖ wprowadzającą zmiany do uchwały Senatu Politechniki Rzeszowskiej z dnia 18 listopada 1999 r. sprawie szczególnych zasad przyjmowania laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych na studia.

Senat wysłuchał również informacji:

- ❖ prorektora ds. nauczania dr. hab. inż. Jerzego Potenckiego, prof. PRz, o wynikach nauczania w semestrze letnim w roku akad. 1999/2000 oraz na temat stanu przygotowań uczelni do oceny kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów,
- ❖ prorektora ds. ogólnych i współpracy z zagranicą dr. hab. inż. Andrzeja Sobkowiaka, prof. PRz, na temat wyjazdów na konferencje zagraniczne,
- ❖ zastępcy dyrektora administracyjnego ds. technicznych mgr. inż. Jacka Hessa na temat działalności remontowej w Politechnice Rzeszowskiej w 2001 r.

Senat ponadto pozytywnie zaopiniował wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej prof. zw. dr. inż. Kazimierzowi E. Oczosiowi.

Iwona Ślęzak-Gładzik

KRPUT

Kolejne posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych odbyło się w dniach 19-20 października 2001 r. w Poznaniu i Gnieźnie. Gospodarzem wymienionego posiedzenia była tym razem Politechnika Poznańska. Następne posiedzenie, które - zgodnie z przyjętym harmonogramem - odbędzie się w kwietniu 2002 r., organizować będzie Politechnika Rzeszowska. Poniżej prezentujemy przyjęte w Gnieźnie uchwały KRPUT.

Uchwała KRPUT nr 1 Gniezno, dnia 20.10.01

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, mając pełną świadomość aktualnej sytuacji finansowej Państwa, wyraża swoje ogromne zaniepokojenie wobec obserwowanych tendencji deprecjonowania pozycji szkolnictwa wyższego podczas prac nad budżetem na rok 2002.

W sytuacji, kiedy trendy europejskie i ogólnoswiatowe wskazują na rozwój gospodarki opartej na szeroko rozumianej wiedzy, dalsze niedocenywanie przez władze państwowe roli uczelni wyższych budzi nasz zdecydowany sprzeciw.

KRPUT zwraca również uwagę na fakt, że permanentne ograniczanie finansowania badań naukowych, w szczególności badań własnych, odbija się negatywnie na procesie kształcenia kadr, co tym samym stawia pod znakiem zapytania przyszłość i dalszy rozwój szkolnictwa wyższego w Polsce.

Uchwała KRPUT nr 2 Gniezno, dnia 20.10.01

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych zwraca się do Ministra Edukacji Narodowej z postulatem o spowodowanie zmiany Rozporządzenia z dnia 30.08.2001 r. (Dz.U. 95/2001 poz. 1040), dotyczącego trybu uzyskiwania zezwolenia na zastosowanie 3% poziomu podatku VAT przy zakupie sprzętu informatycznego do celów edukacyjnych.

Wymagane obecnie, na mocy cytowanego Rozporządzenia, uzyskanie każdorazowo pisemnej zgody Ministra jest uciążliwe i powoduje istotne spowolnienie procesu zakupu sprzętu, potęgując dodatkowo efekt związany z procesem przetargowym, wymaganym przez ustawę o zamówieniach publicznych.

W opinii członków KRPUT uprawnienia takie powinny być przekazane rektorowi uczelni.

Przewodniczący KRPUT

prof. dr hab. inż. Ryszard Tadeusiewicz

Zjazd Absolwentów

WYDZIAŁU BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

W dniu 8 września 2001 roku, w 35-lecie powstania Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska naszej Uczelni, odbył się zjazd absolwentów tego Wydziału. Uroczystość rozpoczęła się mszą świętą w kościele p.w. św. Jacka oo. Dominikanów w Rzeszowie.

W zespole sal wykładowych uczestników witał Komitet Organizacyjny, który dla każdego z uczestników przygotował jubileuszowy informator o Wydziale z listą wszystkich absolwentów oraz okolicznościowe upominki.

Otwierając oficjalną część zjazdu w sali S-1, Dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz, bardzo serdecznie powitał wszystkie przybyłe osoby: rektora i prorektorów Politechniki, dziekanów innych wydziałów, absolwentów, zaproszonych gości, nauczycieli akademickich i pracowników WBiŚ. Przedstawił również historię Wydziału, kolejne jego władze, kierunki i specjalności, na jakich kształcili się studenci, liczbę absolwentów na kierunkach i rodzajach studiów, rozwój kadry naukowej oraz bazy laboratoryjnej.

JM Rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski serdecznie podziękował za zaproszenie na jubileuszową uroczystość. Podziękował również tym wszystkim, którzy nie szczędzili swoich sił i przyczynili się do tego, że Politechnika nadal pozostała jako samodzielna i największa uczelnia techniczna w regionie południowo-wschodniej Polski. Przedstawił rozwój Politechniki Rzeszowskiej na przestrzeni 50 lat jej istnienia oraz plany i perspektywy na przyszłość. Później swoimi wspomnieniami i doświadczeniem dzielili się profesorowie oraz nauczyciele akademicy: prof. Stanisław Kuś, prof. Zby-

szko Stojek, prof. Andrzej Jarominiak, mgr Stefan Opaliński. Ich wspomnienia były ciepło przyjmowane przez uczestników zjazdu. Również absolwenci dzielili się swymi wrażeniami z okresu studiów.

Bal absolwentów. To była świetna zabawa.

Fot. M. Misiakiewicz

W przerwie na wszystkich czekała kawa, herbata i ciastka. Był to czas koleżeńskich powitań, wzajemnych rozpoznawań oraz okolicznościowych zdjęć pod popiersiem Ignacego Łukasiewicza. Bardzo często było słyhać pytania: "powiedz mi, kto to jest?", "czy to jest...?".

Po pierwszym, gwarnym i serdecznym spotkaniu rozpoczęło się zwiedzanie Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Tam absolwenci spotkali się z dawnymi wykładowcami, zobaczyli stare, znajome miejsca oraz wspominali dobre czasy studenckie. Po zwiedzeniu Wydziału wszyscy uczestnicy (absolwenci i wykładowcy) udali się do stołówki studenckiej, gdzie na

gości czekał uroczysty obiad. Czas wolny po obiedzie przeznaczono na spotkania towarzyskie oraz zmianę strojów na balowe. O godzinie 18⁰⁰ Studencki Zespół Pieśni i Tańca "Połonin" tradycyjnym polonezem rozpoczął

Bal Absolwenta. Jednym z punktów programu był krótki koncert "Połonin", w którym zespół zaprezentował przyśpiewki i tańce z regionu rzeszowskiego, uświetniając tym samym wieczorną uroczystość. Była to okazja powrotu do wspomnień z czasów studenckich tych absolwentów, którzy kiedyś tańczyli w zespole. Po koncercie bal rozkręcił się na dobre, a zabawa trwała do białego rana.

Zjazd absolwentów WBiŚ należy uznać za bardzo udany, sądząc z opinii jego uczestników. Z wielu ust padały zdania: "musimy spotkać się za rok", "to była świetna zabawa".

Aleksander Starakiewicz

STUDENCKA WYPRAWA MOSTOWA DO PORTUGALII

Katedra Mostów tradycyjnie, co dwa lata, organizuje zagraniczne wycieczki naukowo-dydaktyczne dla studentów specjalności mostowej. W dniach 07-19 września br. odbyła się kolejna - tym razem do Portugalii. Wycieczki zorganizowane w poprzednich latach (w 1997 r. do Danii, w 1999 r. do Austrii i Włoch) dały bardzo dobre rezultaty dydaktyczne, przede wszystkim spowodowały wzrost zainteresowania studentów pogłębianiem wiedzy o mostach, a także rozszerzenie horyzontów myślowych.

Doceniając ważność wyjazdów zagranicznych dla rozwoju zawodowego i intelektualnego wychowanków Katedry Mostów, zatrudnieni w niej nauczyciele akademicy zaangażowali się w zorganizowanie wycieczki oraz w zdobycie środków na jej sfinansowanie. Środki te uzyskano dzięki życzliwości wielu sponsorów. Były nimi firmy mostowe: AARSLEFF z Warszawy, "ABF Mosty" z Katowic, "IN-KOM-Śląski" z Pszczyny, MOSTO-STAL Kraków, "Mosty

Uczestnicy wyprawy na tle "Puente del Diabolo" w Barcelonie.

Fot. własna

Łódź" Oddział Rzeszów, KPRM Kielce, PRInż z Katowic, TARCOPOL ze Starachowic, "Tegola" z Łodzi, "Via-

Con" z Zielonej Góry oraz ZBM Warszawa. W rewanżu pracownicy Katedry przeprowadzili społecznie szkolenia pracowników firm sponsorujących na temat nowoczesnych technologii budownictwa mostowego oraz zasad prowadzenia nadzoru robót mostowych. Wsparcia finansowego udzieliły również: Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRZ, Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych, Zarządy Dróg Wojewódzkich, Powiatowych i Miejskich, Związek Mostowców RP Oddział Rzeszowsko-Lubelski oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Oddział Rzeszów.

Organizacją przejazdów, noclegów i wyżywienia zajęło się Biuro Turystyki ZNP "LogosTour", Oddział Rzeszowski. Dużą pomoc udzieliły Panie z administracji uczelni, które nadzorowały formalną i finansową stronę wyjazdu.

W wycieczce wzięło udział 35 studentów, 4 pracowników Katedry Mostów i 2 przedstawiciele Związku Mostowców RP.

Trasa przejazdu wiodła przez: Nîmes, Barcelonę, Malagę, Sewillę, Lizbonę, Porto, Saragossę, Salamankę,

Studenci na tle mostu "25 Kwietnia" w Lizbonie.

Fot. własna

Avignon i Genewę. Odwiedzono również Gibraltar - dominium brytyjskie na południowym krańcu Półwyspu Iberyjskiego.

Studenci zostali zapoznani łącznie z ponad 30 obiektami mostowymi. Były wśród nich obiekty nowoczesne, wybudowane w ostatnich latach i obrazujące najnowsze tendencje w budownictwie mostowym oraz obiekty zabytkowe, wybudowane kilkaset lat temu.

W Portugalii zapoznani się z mostami: "Vasco da Gama" i "25 Kwietnia" w Lizbonie, mostami "Maria Pia", "Luis I", "S. Joao", "Freixo" w Porto oraz nowoczesnymi obiektami w ciągach intensywnie rozwijanej sieci autostrad i dróg szybkiego ruchu. Przejeżdżając

przez Francję i Hiszpanię, nie pominięto znajdujących się w tych krajach interesujących obiektów. W Sewilli studenci zostali zapoznani m.in. z mostem "Alamillo" (projektant: S. Calatrava), mostami "Barqueta" i "Centenario" (projektant: J.M. Calzon) oraz mostem "Cartuja" (projektant: F. Leonhardt). Ponadto na trasie przejazdu znalazły się m.in. mosty: "Del Diabolo" w Barcelonie, "Del Pilar" w Saragossie, "St-Benezet" w Avignon oraz starożytny most rzymski w Salamance i akwedukt "Pont du Gard" znajdujący się koło Nîmes, wybudowany przez Rzymian w 13 r. p.n.e.

Oprócz uzyskania wielu informacji technicznych uczestnicy wycieczki

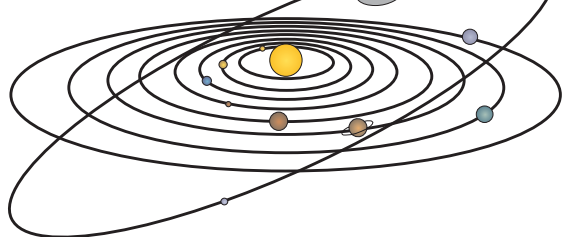
mieli możliwość przeżycia licznych wrażeń, jakie zawsze towarzyszą zwiedzaniu zabytkowych miast i miejsc.

Wycieczki zagraniczne Katedry Mostów są organizowane z inicjatywy jej kierownika prof. Andrzeja Jaromińskiego. Nie byłyby możliwe bez zaangażowania w ich przygotowanie wszystkich pracowników Katedry.

Wszystkim osobom, które przyczyniły się do zorganizowania wycieczki, serdecznie dziękujemy.

*Kierownik i główny organizator wycieczki
Lucjan Janas*

Dla kogo chemia?

Czy poza Wydziałem Chemicznym nauczanie chemii jest potrzebne? Jeśli tak, to jaki ma być jej program?

W naszym życiu zawodowym i prywatnym, w każdym miejscu i na każdym kroku, spotykamy się z produktami różnych procesów chemicznych lub wytworzonymi przy znacznym ich udziale. Stały się one nieodłącznym składnikiem naszego życia. Faktu tego nie można zignorować. Dlatego posiadacz dyplomu wyższej uczelni technicznej powinien mieć chociaż podstawowe wiadomości z chemii. Ułatwią mu one orientację w gąszczu produktów i materiałów.

Wykluczenie chemii z programu studiów technicznych w świecie zdominowanym przez chemię jest, moim zdaniem, nie do przyjęcia. Obecnie większość absolwentów nie ma pojęcia o tworzywach i materiałach, z którymi styka się w życiu zawodowym i codziennym. Braki wiedzy z chemii występują często podczas realizacji prac dyplomowych na kierunkach niechemicznych (np. dotyczących korozji elektrochemicznej, badania spawów). Potrzebna jest podstawowa wiedza

o procesach chemicznych i niezbędna w skomputeryzowanym świecie porcja obliczeń (procenty, mieszaniny, stopy, niektóre sposoby wyrażania stężeń). Z rzeczy bardziej zaawansowanych należy wymienić wiedzę na temat zjawisk powierzchniowych, biologii molekularnej i chemii ciała stałego. Na te ostatnie na pewno nie starczy czasu (godzin dydaktycznych). Dlatego program nauczania chemii na uczelni typu politechnicznego powinien w większym niż dotychczas stopniu obejmować zagadnienia potrzebne w praktyce przyszłemu inżynierowi i być realizowany na wszystkich wydziałach tak jak matematyka, fizyka i języki obce. Poza tym program dla poszczególnych wydziałów powinien zostać zróżnicowany i zmodyfikowany. Zagadnienia korozji i materiałoznawstwa, badania metali, stopów, spawów, połączeń metali są niezbędne, zwłaszcza studentom Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa. Podobnie właściwości powłok metalicznych, w tym nowych ich typów,

w aspekcie korozji elektrochemicznej. Studentów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki powinno zainteresować zagadnienie czujników chemicznych i sensorów. Każdy absolwent Politechniki będzie się stykał w pracy zawodowej z różnymi rodzajami tworzyw sztucznych, które zdominowały wszystkie dziedziny techniki i życie codzienne. Powinien rozróżniać podstawowe typy tworzyw, posługując się prostymi testami możliwymi do wykonania w każdych warunkach (np. próba płomieniowa), a przede wszystkim umieć rozróżniać oznakowania producenta (np. PP, PE, PCV, PET, ABS, PTFE). Obecnie absolwenci nie wiedzą, że PCV zawiera chlor oraz z jakich pierwiastków składa się polietylen. Bez znajomości wymienionych oznaczeń nie będą w stanie podjąć właściwej decyzji co do doboru tworzywa do danego zastosowania, stwierdzić, czy dopuszczalny jest kontakt z żywnością lub środkami medycznymi czy nie. Nie zauważają, że utylizacja nie-

których tworzyw to ogromny problem i lepiej ich unikać. Nie będą wiedzieć, które tworzywo paląc się wydziela trujące gazy, co stwarza szczególnie duże zagrożenie podczas pożarów budynków użyteczności publicznej. Nie potrafią wskazać, który klej wydziela toksyczny formaldehyd, a który nie. Nie będą umieć poprawić jakości naszego życia, a mogą istotnie ją pogorszyć. Potrzebna jest także wiedza o istotnych składnikach szeroko stosowanych obecnie materiałów izolacyjnych, które stanowią pianki poliuretanowe, wełna mineralna, włókno szklane, spienione tworzywa sztuczne. To samo dotyczy tworzyw akrylowych oraz silikonów, które weszły na trwałe do budownictwa. Absolwent powinien znać ich podstawowe właściwości fizykochemiczne (np. przepuszczalność pary wodnej), mechaniczne, a także właściwości fizjologiczne, toksyczność, rodzaj substancji dodatkowych typu klejów czy plastyfikatorów. Potrzebna jest także wiedza o technologii łączenia tworzyw sztucznych (kleje,

spawanie). To samo dotyczy metali i powłok galwanicznych, które powinien rozróżniać na pierwszy rzut oka i których właściwości powinien znać. Toksyczne właściwości niektórych metali wobec ich stale rosnącego stężenia w środowisku także powinny być objęte programem.

Odrębne zagadnienie to wiedza pozwalająca na orientowanie się w świecie wyrobów malarskich, to jest rozróżnianie podstawowych substancji błonotwórczych i pigmentów oraz ich właściwości.

Działanie biologiczne tworzyw sztucznych, a zwłaszcza plastyfikatorów, problemy utylizacji tworzyw, a także niedawno wykazane działanie hormonalne dodatków do tworzyw sztucznych i wielu związków chloroorganicznych również powinno być uwzględnione w programie.

Jest nadzieja, że tak lub podobnie sformułowany program będzie atrakcyjny dla wydziałów niechemicznych.

Czego się nie wie, tego się nie widzi. Chodzi o to, żeby student, jeśli nie może

rozwiązać, potrafił przynajmniej zauważyć i postawić problem. Analfabetyzm w żadnej dziedzinie nie jest rzeczą dobrą i nie wszystko można zwalić na postępującą specjalizację. Alberto Moravia powiedział: "dzisiaj analfabeci umieją czytać i pisać". Sprzyjanie nawet tak łagodnej formie analfabetyzmu nie może być naszym celem. Poza tym lepsze rozumienie świata, który nas otacza, może i powinno być także przyjemnością, a nie tylko koniecznością.

Do podjęcia problemu edukacji studentów PRz z zakresu chemii skłoniło mnie całkowite wyeliminowanie (na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki) lub drastyczne ograniczenie programu chemii na wydziałach niechemicznych oraz, jak już wspomniano, niewystarczający stan tej wiedzy u studentów, ujawniający się podczas realizacji prac dyplomowych na tych wydziałach.

Przemysław Sanecki

KRASP

Od Redakcji:

30 sierpnia 2001 r. rektorzy polskich uczelni zrzeszeni w Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich wraz z osobami towarzyszącymi uczestniczyli w prywatnej audiencji, udzielonej im przez Papieża Jana Pawła II w Jego letniej rezydencji w Castel Gandolfo. W audiencji uczestniczyli także członkowie, stowarzyszonej z KRASP, Konferencji Rektorów Uczelni Zawodowych.

Poniżej drukujemy słowa, z jakimi do zgromadzonych zwrócił się Ojciec Święty, oraz wystąpienie Przewodniczącego KRASP prof. Jerzego Woźnickiego, rektora Politechniki Warszawskiej.

WYSTĄPIENIE OJCA ŚWIĘTEGO podczas spotkania z rektorami - członkami Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich Castel Gandolfo, 30 sierpnia 2001 r.

Szanowni Państwo,

1. Witam i pozdrawiam serdecznie. Cieszę się, że ponownie mogę gościć u siebie dostojnych rektorów wyższych uczelni polskich. Dziękuję panu profe-

sorowi Woźnickiemu, przewodniczącemu Kolegium Rektorów Akademickich Szkół Polskich, za wprowadzenie i za życzliwe słowa skierowane pod moim adresem.

Nasze spotkania należą już do tradycji i są niejako znakiem dialogu, jaki toczy się pomiędzy światem nauki i wiary - Fides et ratio. Wydaje się, że bezpowrotnie minął już czas, kiedy usiłowa-

no te dwa światy sobie przeciwstawiać. Dzięki wysiłkom wielu środowisk intelektualistów i teologów, wspieranym łaską Ducha Świętego, coraz bardziej narasta świadomość, że **nauka i wiara nie są sobie obce, że nawzajem siebie potrzebują i nawzajem się uzupełniają**. Sądzę, że dobre przyjęcie encykliki *Fides et ratio* było podyktowane właśnie tą pogłębiającą się świadomością konieczności dialogu pomiędzy poznaniem rozumowym i doświadczeniem religijnym. Bogu dzięki za wszelkie natchnienia, którymi prowadzi nas w tym kierunku.

2. Podczas naszych spotkań podejmowałem już wiele tematów odnoszących się do uniwersytetu, wyższej szkoły czy instytutu naukowego, jako środowiska, które w wielkim stopniu wpływa na kształt doczesnej egzystencji człowieka, społeczności i całej ludzkości. Świadomość tej niezwyklej roli uniwersytetu i szkoły wyższej jest we mnie zawsze żywa i dlatego tak bardzo leży mi na sercu troska o taki ich kształt, **by wpływ, jaki wywiera na świat i na życie każdego człowieka, oznaczał zawsze dobro** - możliwie największe dobro, w każdej dziedzinie. Tylko wtedy bowiem uniwersytet i szkoła wyższa jest nośnikiem prawdziwego postępu, a nie zagrożenia dla człowieka.

Pamiętam, że kiedy przed z górą dwudziestu laty pisałem swoją pierwszą encyklikę *Redemptor hominis*, mojej refleksji towarzyszyło pytanie o tajemnicę lęku, jaki przeżywa współczesny człowiek. Spośród wielu jego źródeł wydało mi się wtedy słuszne podkreślić jedno: **poczucie stałego zagrożenia ze strony tego, co jest własnym wytworem człowieka**, owocem pracy jego rąk, a zwłaszcza pracy jego umysłu i dążeń woli. Wydaje się, że dziś, na początku nowego tysiąclecia, to poczucie jeszcze bardziej narasta. Zbyt często zdarza się bowiem, że to, co człowiekowi udaje się wytworzyć dzięki wciąż nowym możliwościom myśli i techniki, podlega swoistej "alienacji" - jeśli nie całkowicie, to przynajmniej w jakiejś mierze wymyka się spod kontroli twórcy i skierowuje się przeciw niemu (por. *Redemptor hominis*, 15). Przykładów takiej sytuacji jest wiele. Dość wspomnieć osiągnięcia w dziedzinie fizyki, zwłaszcza fizyki nuklearnej, dokonania w zakresie przekazywania informacji, działania związane

z eksploatacją dóbr naturalnych ziemi czy w końcu eksperymenty na polu genetyki i biologii. Dotyczy to niestety również tych dziedzin nauki, które bardziej niż ze środkami technicznymi są związane z rozwojem myśli. Wiemy, jakie zagrożenia zrodziły się w minionym stuleciu z filozofii wprzęgniętej w służbę ideologii. Zdajemy sobie sprawę z tego, jak łatwo przeciw człowiekowi, przeciw jego wolności i integralności osobistej można wykorzystać osiągnięcia w dziedzinie psychologii. Coraz częściej przekonujemy się, jak wielkich zniszczeń w osobowości - szczególnie młodych - może dokonać literatura, sztuka czy muzyka, gdy w ich formę wpisana jest treść wroga człowiekowi.

Doświadczając skutków tej "alienacji" dzieła wobec twórcy, zarówno w wymiarze osobistym jak i społecznym, ludzkość staje niejako na rozdrożu. Z jednej strony jest jasne, że **człowiek został przez Stwórcę wezwany i wyposażony do tego, aby tworzyć**, aby czynić sobie ziemię poddaną. Wiadomo też, że wypełnianie tego wezwania stało się w ciągu wieków motorem postępu w wielu dziedzinach życia - postępu, który powinien być podtrzymywany dla wspólnego dobra. Z drugiej jednak strony **ludzkość doznaje lęku, że owoce tego twórczego wysiłku mogą zostać skierowane przeciw niej**, a nawet stać się narzędziami zagłady.

3. W kontekście tego napięcia wszyscy zdajemy sobie sprawę, że uniwersytet i każda szkoła wyższa, jako środowisko bezpośrednio kreujące postępek w różnych sferach życia, odgrywają kluczową rolę. Wobec tego trzeba pytać, **jaki powinien być wewnętrzny kształt tych instytucji, aby nieustanny proces tworzenia tak się w nich dokonywał, by jego owoce nie podlegały "alienacji"**, by nie były obracane przeciw samemu twórcy, przeciw człowiekowi.

Wydaje się, że u podstaw dążenia do takiego ukierunkowania uniwersytetu jest **troska o człowieka**, o jego człowieczeństwo. Jakakolwiek byłaby dziedzina badań, pracy naukowej czy twórczej, każdy, kto angażuje w nie swoją wiedzę, talent i trud, powinien stawiać sobie pytanie, w jakiej mierze jego dzieło kształtuje wpierv jego własne człowieczeństwo, a z kolei, czy czyni ono życie ludzkie pod każdym względem bardziej ludzkim, bardziej godnym człowieka;

i wreszcie, czy w kontekście postępu, którego jest autorem, człowiek "staje się lepszy, duchowo dojrzałszy, bardziej świadomy godności swojego człowieczeństwa, bardziej odpowiedzialny, bardziej otwarty na drugich, zwłaszcza dla potrzebujących, dla słabszych, bardziej gotowy świadczyć i nieść pomoc wszystkim?" (*Redemptor hominis*, 15).

Takie podejście do szeroko rozumianej nauki uwypukla jej służebny charakter. Nauka bowiem, jeśli nie jest uprawiana w poczuciu służby człowiekowi, łatwo może stać się elementem ekonomicznych przetargów, z pominięciem dobra wspólnego, albo co gorsza może być wykorzystana w celu panowania nad drugimi, wprzęgnięta w dążenia totalitarne jednostek i grup społecznych. Dlatego zarówno dojrzały naukowiec, jak i początkujący studenci winni mieć na względzie to, czy ich słuszne dążenie do zgłębiania tajemników wiedzy wpisuje się w podstawowe wymogi sprawiedliwości, solidarności, miłości społecznej, poszanowania praw pojedynczego człowieka, ludu czy narodu.

Służebność nauki obowiązuje nie tylko w stosunku do człowieka czy społeczeństwa, ale również, a może nade wszystko, **w stosunku do samej prawdy**. Naukowiec nie jest twórcą prawdy, ale jej odkrywcą. Im bardziej pozostaje jej wierny, tym bardziej ona się przed nim odsłania. Szacunek dla prawdy wymaga od badacza czy myślicie-la dołożenia wszelkich starań, aby ją zgłębiać i możliwie najściślej zaprezentować innym. Trzeba jednak pamiętać, iż mimo, że - jak mówi Sobór - "rzeczy stworzone i społeczności cieszą się własnymi prawami i wartościami, które człowiek ma stopniowo poznawać, przyjmować i porządkować" i w związku z tym trzeba uznać właściwe metody poszczególnych nauk czy sztuk (*Gaudium et spes*, 36), to jednak jedynie słuszne jest dochodzenie do prawdy **w oparciu o badanie metodyczne, prowadzone w sposób prawdziwie naukowy i z poszanowaniem norm moralnych**. Słuszne dążenie do poznania prawdy nie może nigdy przesłaniać tego, co należy do samej istoty prawdy: rozeznawania dobra i zła.

Dotykamy tu kwestii autonomii nauki. Dziś często jest podnoszony postulat nieograniczonej wolności badań naukowych. O ile - jak powiedziałem -

trzeba uznać prawo nauk do stosowania właściwych im metod badawczych, o tyle nie można się zgodzić z twierdzeniem, że zakres samych badań nie podlega jakimkolwiek ograniczeniom. Ich granice wyznacza właśnie podstawowe rozróżnienie dobra od zła. To zaś rozróżnienie dokonuje się w sumieniu człowieka. Można zatem powiedzieć, że *autonomia nauk kończy się tam, gdzie prawe sumienie badacza rozoznaje zło* - zło metody, celu czy skutku. Dlatego tak ważne jest, aby uniwersytet i wyższa szkoła nie ograniczały się do przekazywania wiedzy, ale *by były miejscem kształtowania prawego sumienia*. Tu bowiem, a nie w samej wiedzy, tkwi tajemnica mądrości. A "epoka nasza - jak mówi sobór - bardziej niż czasy ubiegłe potrzebuje takiej mądrości, która by rzeczy nowe, jakie człowiek odkrywa, czyniła bardziej ludzkimi. Przyszłym losom świata grozi bowiem niebezpieczeństwo, jeśli ludzie nie staną się mądrzejsi" (*Gaudium et spes*, 15).

4. Dziś bardzo wiele mówi się o globalizacji. Wydaje się, że ten proces dotyka również nauki i nie zawsze ma na nią pozytywny wpływ. Jednym z zagrożeń związanych z globalizacją jest niezdrowa rywalizacja. Badaczom, a nawet całym środowiskom naukowym, może się wydawać, że aby się utrzymać na światowym rynku, dociekania, badania i eksperymenty nie mogą być prowadzone jedynie z zastosowaniem uczciwych metod, ale powinny być one dostosowane do z góry wyznaczonych celów i oczekiwań jak najszerzego grona odbiorców, nawet za cenę wykroczenia przeciw niezbywalnym prawom ludzkim. W tym ujęciu wymagania prawdy ustępują tak zwanym prawom rynku.

Takie podejście łatwo może prowadzić do przemilczania pewnych aspektów prawdy lub wręcz do manipulowania nią, tylko po to, aby mogła być zaakceptowana przez tak zwaną szeroką opinię publiczną. Taka zaś akceptacja niejednokrotnie wydaje się wystarczającym uzasadnieniem słuszności tychże fałszywych metod. Trudno wtedy o zachowanie nawet podstawowych reguł etyki. *Jeżeli zatem słuszna i pożądana jest rywalizacja ośrodków naukowych, to nie może ona dokonywać się kosztem prawdy, dobra i piękna, kosztem takich wartości jak życie ludzkie, od poczucia do naturalnej śmierci, czy też bogactwa środowiska naturalnego*. Uniwersytet zatem i każdy inny ośrodek naukowy, obok przekazywania wiedzy, powinien uczyć jasnego rozeznania uczciwości metod badawczych i odwagi rezygnacji z tego, co metodologicznie możliwe, ale etycznie naganne.

Ten wymóg nie może być zrealizowany inaczej, jak tylko w oparciu o *długomyślność*, to znaczy o *umiejętność przewidywania skutków czynów ludzkich i poczucie odpowiedzialności za sytuację człowieka nie tylko tu i teraz, ale również w dalekim zakątku świata w nieokreślonej przeszłości*. Zarówno naukowiec, jak i student wciąż musi uczyć się przewidywania kierunków rozwoju i skutków dla ludzkości, jakie mogą wyniknąć z jego naukowych dociekań.

5. To tylko niektóre refleksje, niektóre sugestie, jakie rodzą się z troski o ludzki kształt szkół o charakterze uniwersyteckim. Wydaje się, że spełnienie tych postulatów może okazać się łatwiejsze, gdy zostanie podjęta *ścisła współpraca i wymiana doświadczeń pomiędzy przedstawicielami nauk te-*

chnicznych i humanistycznych, z teologią włącznie. Istnieje wiele możliwości kontaktów w ramach już istniejących struktur uczelnianych. Myślę, że takie spotkania jak dzisiejsze otwierają nowe perspektywy współdziałania dla rozwoju nauki oraz dla dobra człowieka i całych społeczeństw.

Jeżeli dziś o tym mówię, to dlatego, że "Kościół, który jest ożywiony wiarą eschatologiczną, uważa równocześnie tę troskę o człowieka, o jego człowieczeństwo, o przyszłość ludzi na tej ziemi, a więc o kierunek całego rozwoju i postępu - za istotny dla swego posłannictwa, za nierozzerwalnie z nim związany. Początek tej troski Kościół znajduje w samym Jezusie Chrystusie (...), w Nim też pragnie ją rozwijać odczytując sytuację człowieka w świecie współczesnym wedle najważniejszych znaków naszego czasu" (*Redemptor hominis*, 15).

Szanowni Państwo, dziękuję za waszą obecność i za waszą wolę szerokiej współpracy dla rozwoju nauki polskiej i światowej, którą manifestujecie nie tylko przy tak uroczystych okazjach, ale również w waszej uniwersyteckiej codzienności. Tworzycie szczególne środowisko, które - mam nadzieję - znajdzie swój odpowiednik również w strukturach jednoczącej się Europie.

Przekażcie, proszę, waszym współpracownikom, profesorom, pracownikom naukowym, pracownikom administracyjnym i całej rzeszy studentów moje serdeczne pozdrowienie i zapewnienie o stałej pamięci w modlitwie. Niech światło Ducha Świętego towarzyszy całemu środowisku naukowców, intelektualistów i ludzi kultury w Polsce! Niech zawsze Bóg was wspiera i Boże błogosławieństwo!

WYSTĄPIENIE PROF. JERZEGO WO NICKIEGO

Przewodniczącego Konferencji

Rektorów Akademickich Szkół Polskich

na spotkaniu rektorów - członków KRASP z Ojcem Świętym

Castel Gandolfo, 30 sierpnia 2001 r.

Wasza Świątobliwość,
Umiłowany Ojcze Święty,
Przed rokiem, w czasie naszej pielgrzymki do Ziemi Świętej my, rektorzy

polских uczelni akademickich, zwracaliśmy się w wystosowanym do Waszej Świątobliwości liście pisanym z Jerozolimy tymi słowami: - *Tu, w ziem-*

skiej Ojczyźnie Jezusa, rozważając Misterium Incarnations, stajemy u progu trzeciego tysiąclecia, uświadamiając sobie, że nasze uczelnie mają

być zawsze otwarte na Prawdę. Wspominając nasze spotkania z Waszą Świątobliwością w Rzymie i w Ojczyźnie, ufamy, że będzie nam dane spotkać się kolejny raz w przyszłości.

I oto nasze wielkie pragnienie zostaje dzisiaj zrealizowane.

Tu w Castel Gandolfo stają dziś przed polskim Papieżem rektorzy-członkowie *Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich*. Nasze dobrowolne zrzeczenie zostało założone w przeddzień pamiętnego spotkania z Ojcem Świętym w Kolegiacie Św. Anny w Krakowie w 1997 roku. Aktualnie do KRASP należą 96 rektorów reprezentujących wszystkie akademickie - a więc mające prawo do doktrynowania - uczelnie polskie.

KRASP stoi na straży tradycyjnych wartości akademickich, a w tym konstytucyjnej zasady autonomii szkół wyższych, gwarantującej im samorządność i prawo do określania własnego stanowiska we wszystkich sprawach, którymi społeczność akademicka jest zainteresowana.

Ojciec Święty,

Misja Kościoła w jej humanistycznym przesłaniu adresowana jest do wszystkich. Kościół jest bowiem wielką wspólnotą ludzi, którzy pragną być lepsi. I czynią to razem pomagając sobie wzajemnie w tym dziele.

Uniwersytety w swym wielowiekowym rozwoju czerpały siłę z pierwiastków duchowych. Wszystkie uczelnie akademickie odwołują się w swych działaniach do określanej przez siebie misji, w wymiarze społecznym mającej jednak uniwersalny charakter. Uczelnie - zgodnie z tradycją uniwersytecką - jest wspólnotą uczących i nauczanych,

działającą dla dobra publicznego oraz zbiorowego i indywidualnego doskonalenia się. Następuje to poprzez poszerzanie i szerzenie wiedzy, poprzez kształcenie umiejętności zawodowych, poprzez rozwijanie zdolności do działania dla dobra wspólnego. Ale następuje to także poprzez kształtowanie charakterów i sumień, poprzez rozwijanie wrażliwości na sprawy ludzkie i zdolności do utrzymywania wspólnoty akademickiej. Nietrudno zauważyć jak bardzo powiązane są humanistyczne fundamenty misji Kościoła i misji uniwersytetu w ich edukacyjnym wymiarze.

Wasza Świątobliwość,

"Wiara i rozum są jak dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy. Sam Bóg zaszczerpił w ludzkim sercu pragnienie poznania prawdy, którego ostatecznym celem jest poznanie jego samego, aby człowiek poznając Go i miłując - mógł dotrzeć także do pełnej prawdy o sobie" - tak rozpoczyna się encyklika papieska "Fides et ratio".

Wielu z nas odczuwa głęboką wewnętrzną potrzebę intelektualnego nawiązywania do tej encykliki, która najżywiej nas dotyczy. U ludzi nauki jej treść przywołuje refleksję o filozoficznych skutkach słynnych twierdzeń Kurta Gödla z 1931 roku.

Przypomnijmy ich ogólniejszy sens. Chociaż teoria mnogości mogłaby być odpowiednim środkiem do sformułowania ogólnego układu aksjomatów matematyki klasycznej, to jednak taki program aksjomatyzacji nie może być zupełny. Nie ma bowiem podstaw do nadziei na to, że kiedykolwiek uzyskana się dostatecznie mocne narzędzie

pozwalające ustalić wszystkie prawdy matematyki klasycznej, a nawet chociażby samej arytmetyki, z jednoczesnym wykluczeniem wszystkiego co jest nieprawdziwe. Tak oto na gruncie matematyki nauka pozostawia miejsce dla wiary.

Encyklika papieska i twierdzenia Gödla mówią o strukturalnej konieczności pozalógicznych rozstrzygnięć w globalnym logosie "rozumu". Ta permanentna otwartość logosu kreuje jako bezsprzecznie dowiedzione miejsce dla człowieka z jego "boską" głębią, z jego poszukiwaniem drogi nie pomiędzy wiarą a rozumem, ale jednej wspólnej drogi rozumu natchnionego wiarą i wiary wzmocnionej rozumem. Jak to wynika z treści encykliki "Fides et ratio", na gruncie nauki nie ma bowiem sprzeczności pomiędzy wiedzą i wiarą.

Ojciec Święty,

Jest to czwarte już spotkanie rektorów polskich uczelni akademickich z Waszą Świątobliwością. Jak każde poprzednie, tak i to jest dla nas źródłem wielkich przeżyć.

Wyrażając przed kilku miesiącami radość z zapowiedzi tego spotkania, wsłuchując się w nauczanie Ojca Świętego, rektorzy kierowali się pragnieniem uczestniczenia w dziele przeobrażenia świata w duchu odwiecznych i wciąż aktualnych ideałów prawdy, dobra i piękna. Nasze spotkanie uskrzydla nas w działaniach na rzecz tych największych celów, jakie wyznacza sobie ludzkość.

Ojciec Święty, w imieniu rektorów składam najserdeczniejsze podziękowanie za tę audiencję.

KSIĘGARSKI KIERMASZ

Przez kolejne trzy dni - między 23 a 25 października 2001 r. - wszyscy zainteresowani najnowszymi publikacjami książkowymi z szeroko pojętej techniki mieli okazję wziąć udział w kiermaszu księgarskim. Ekspozycje, przy współpracy Biblioteki Głównej, przygotowały dwie firmy: **Wydawnictwa Naukowo-Techniczne** reprezentowane przez Agencję Handlowo-Promocyjną NOVA w Rzeszowie oraz **International Publishing Service** - importer zagranicznej literatury naukowej. Wystawa odbywała się w pomieszczeniach rekre-

acyjnych zespołu sal wykładowych w budynku S. Zarówno WNT, jak i IPS przedstawiły aktualną ofertę wydawniczą bardzo interesującą dla pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej. Wystawa cieszyła się dużym zainteresowaniem, co nie jest zaskoczeniem, po pierwsze ze względu na miejsce ekspozycji, a po drugie na brak w Rzeszowie księgarni technicznej z prawdziwego zdarzenia.

Organizatorzy są przekonani, że wszyscy zwiedzający są zgodni co do wyższości autopsji nad zamawianiem książek

Stoisko International Publishing Service.

Fot. M. Misiakiewicz

(zwłaszcza zachodnich) na podstawie katalogów wydawniczych. Zainteresowanych publikacjami zagranicznymi uciechy z pewnością zapowiedź następnej wystawy w maju przyszłego roku. **Kierownik Działu Marketingu IPS pani Barbara Gębka** proponuje zorganizowanie jej w nowej formule. W lutym 2002 r. zostaną przekazane do Biblioteki Głównej Politechniki Rzeszowskiej katalogi najbardziej znaczących wydawców zagranicznych. Pracownicy uczelni zaznaczą w nich pozycje, z którymi chcieliby się zapoznać. Zamówione książki zostaną przez wydawców przywiezione na Międzynarodowe Targi Książki do Warszawy, a po ich zakończeniu przewiezione do Politechniki Rzeszowskiej. Tu zapadnie ostateczna decyzja, które z książek trafią do zbiorów Biblioteki Głównej, wzbogacając warsztat literaturowy pracowników naukowo-dydaktycznych Politechniki Rzeszowskiej.

Elżbieta Kałuża

Z żałobnej karty

WSPOMNIENIE O DR HAB. MARII ŚWIEBODZIE

Dnia 7 września 2001 r. zmarła dr hab. Maria Świeboda - emerytowana profesor Politechniki Rzeszowskiej. Urodziła się 1 lutego 1926 r. w Paliówce (pow. rzeszowski), gdzie w 1938 r. ukończyła szkołę powszechną. Po ukończeniu w 1947 r. Liceum Pedagogicznego w Rzeszowie została nauczycielką szkoły rolniczej, następnie pracowała w szkole podstawowej i prowadziła zajęcia pozalekcyjne w Inspektoracie Szkolnym w Rzeszowie. W latach 1952-1957 studiowała na Wydziale Biologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Po ukończeniu studiów pracowała w Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Rzeszowie. Od 1962 r. rozpoczęła pracę w Zakładzie Ochrony Przyrody PAN w Krakowie. W 1969 r. uzyskała stopień doktora nauk przyrodniczych na UJ, a w 1981 r. odbyła kolokwium habilitacyjne na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Po uzyskaniu stopnia

naukowego doktora habilitowanego została powołana na docenta w Zakładzie Ochrony Przyrody i Zasobów Naturalnych PAN w Krakowie. Była członkiem Polskiego Towarzystwa Botanicznego i Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. M. Kopernika. W 1983 r. została zatrudniona w Poli-

technice Rzeszowskiej na stanowisku docenta na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, na którym pełniła funkcję prodziekana w latach 1984-1985. W 1985 r. przeniosła się na Wydział Chemiczny Politechniki Rzeszowskiej, gdzie pełniła funkcję prodziekana ds. dydaktyki, zyskując uznanie przełożonych i studentów. W latach 1987-1990 prowadziła zajęcia z przedmiotu "ochrona środowiska" na Wydziale Chemicznym i Wydziale Elektrycznym. Na emeryturę odeszła w 1990 r.

Pani Profesor była niezwykle skromnym i prawym człowiekiem. Pomimo wielu trudności życiowych była zawsze uśmiechnięta i pełna pogody. Życie spędziła samotnie, pomagając rodzinie i znajomym. W ostatnich miesiącach swojego życia chorowała ciężko, lecz pomimo to pogoda ducha jej nie opuszczała i taką pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Maria Kopacz

KONFERENCJE-SYMPOZJA-SEMINARIA

KONFERENCJA

TECHNIKA I TECHNOLOGIA MONTAŻU MASZYN

W dniach 22 - 25 maja 2001 r. w Bystrem koło Baligrodu odbyła się IV Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna nt. "Technika i Technologia Montażu Maszyn" organizowana w cyklu 4-letnim. Organizatorem konferencji był Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej, który w 2001 r. obchodził, wraz z macierzystą uczelnią, 50. rocznicę swojej działalności. W imieniu Wydziału całość spraw organizacyjnych prowadziła Katedra Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji, a także Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Podstaw Technologii i Konstrukcji Maszyn TEKOMA Warszawa, Instytut Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej, Instytut Technologii Mechanicznej Politechniki Warszawskiej, Sekcja Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk oraz Akademia Inżynierska w Polsce.

Tematyka konferencji obejmowała następujące zagadnienia:

- ❑ Zagadnienia ogólne montażu maszyn (ekonomiczność, elastyczność i niezawodność systemów montażowych, bezpieczeństwo, ergonomiczność i ekologiczność systemów montażowych, problemy jakości i zarządzania procesami montażowymi, edukacja i szkolenie kadr na potrzeby montażu).
- ❑ Projektowanie ukierunkowane na montaż i recykling (technologiczność konstrukcji ze względu na montaż, wspomaganie komputerowe projektowania, modularyzacja i automatyzacja rozwiązań konstrukcyjnych, problemy recyklingu i utylizacji wyrobów maszynowych).
- ❑ Systemy montażowe (mechanizacja i automatyzacja montażu, narzędzia i oprzyrządowanie do montażu, elastyczne systemy montażowe, układy wspomagające montaż).
- ❑ Technologia montażu (projektowanie i optymalizacja procesów, modelowanie procesów i systemów montażu, komputerowe wspomaganie projektowania procesów, ekonomika, niezawodność i wydajność procesów).

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. dr hab. inż. Jerzy Łunarski, zastępcą przewodniczącego prof. dr hab. inż. Wiktor Szabajkiewicz, pozostali członkowie to: mgr inż. Ryszard Świerkowski (OBR TEKOMA), mgr inż. Włodzimierz Rubiński (OBR TEKOMA) oraz mgr inż. Dorota Stadnicka - sekretarz (Politechnika Rzeszowska), a przewodniczącym Komitetu Naukowo-Programowego był prof. dr hab. inż. Jan Żurek z Politechniki Poznańskiej.

W konferencji uczestniczyło 57 osób z Polski (37), Rosji (6), Ukrainy (12) i Słowacji (2), w tym m.in. profesorowie: z Polski K. Tubielewicz, J. Godzimirski, J. Kuczmaszewski, J. Żurek, J. Barylski, R. Melechow, J. Jezierski, W. Szewiela, J. Łunarski, W. Szabajkiewicz, z Ukrainy B. Palczewski, J. Dawygora, W. Kiriłowicz, G. Kalda, W. Marczuk, z Rosji J. Komarow i A. Dołotow oraz M. Hajduk ze Słowacji.

Do Komitetu Organizacyjnego przysłano 96 referatów (wcześniej kwalifikowanych na podstawie streszczeń), z czego przyjęto do prezentacji na konferencji 84 referaty, a opublikowano 74 (10 referatów o treściach dyskusyjnych nie opublikowano).

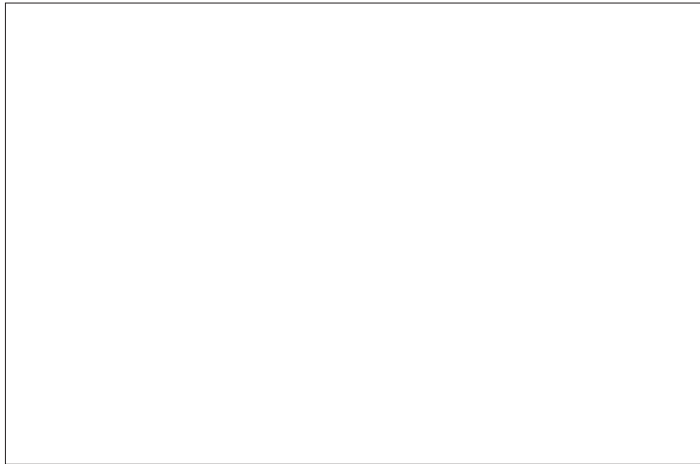
Blisko połowa nadesłanych referatów była poświęcona problemom modelowania procesów i systemów montażowych (19 referatów). Nieco mniej licznie były prezentowane zagadnienia dotyczące problemów nowoczesnego projektowania procesów technologicznych montażu, w tym również procesów zautomatyzowanych (11 referatów), w 11 referatach prezentowano nowe rozwiązania różnych automatycznych i półautomatycznych urządzeń technologicznych do montażu wyrobów. Strukturę i organizację systemów montażowych wraz z zagadnieniami ich doskonalenia omówiono w 12 referatach, przy czym taka sama liczba referatów (12) była poświęcona problemom zapewnienia jakości procesów montażowych i wyrobów oraz zagadnieniom projektowania i programowania cech jakościowych wyrobów na etapie projektowania konstrukcji. Referaty zostały opublikowane:

- ❑ w kwartalniku "Technologia i Automatyzacja Montażu" nr 2/2001 wysoko cenionym przez uczestników konferencji, a zwłaszcza przez gości zagranicznych, jako jedynym na tak wysokim poziomie czasopiśmie zajmującym się zagadnieniami montażu,
- ❑ w dodatku specjalnym do nr. 2/2001 kwartalnika "Technologia i Automatyzacja Montażu",
- ❑ w specjalnym wydawnictwie książkowym pt. "Technika i technologia montażu maszyn" - wyd. Politechniki Rzeszowskiej.

Pracownicy Politechniki Rzeszowskiej przedstawili na konferencji 12 następujących referatów:

- ❑ Prof. W. Szabajkiewicz:
Modelowanie dynamiczne połączeń montażowych czop-tuleja za pomocą oprogramowania MathCAD 2000
Analiza błędów położenia płytek w zmontowanym magnetowodzie

- Dr G. Setlak:
Komputerowe wspomaganie reinyżierii procesów
- Mgr inż. A. Zając-Plezia, mgr inż. D. Stadnicka:
Zapewnienie bezpieczeństwa pracy w montażu z wykorzystaniem elementów metody CDM
- Prof. W. Szewiela, prof. A. Drzymała:
Wybrane aspekty negatywnego działania korozji w montażu maszyn

Przemówienie prof. J. Komorowa podczas spotkania po zakończeniu obrad. Na zdjęciu m.in. (z prawej): prof. Mikulas Hajduk, prof. Wiktor Szabajkowicz, doc. Luba Sobczuk, prof. Jan Godzimirski.

Fot. własna

- Prof. R. Akopian:
Aproksymacja parametrów opon samochodowych na potrzeby analizy zawieszenia pojazdów
Analogowy opis dynamicznego zawieszenia samochodu
Badania aktywnych substancji amortyzatorów drzwicowych samochodu
- Prof. J. Łunarski:
Głowica wkręcająca z pulsacyjnym, precyzyjnym dokręcaniem
Pneumohydrauliczny siłownik pulsacyjny
Montażowo-obróbkowe urządzenie do półautomatycznego montażu segmentu schodów strychowych
Montażowe łączenie przetłoczone cienkościennych elementów

Uczestnicy konferencji w przerwach między obradami mieli możliwość korzystania z basenu kąpielowego, urządzeń sportowych, wycieczek itp. Obrady i konferencja przebiegały w atmosferze wzajemnej życzliwości, kulturalnych rozmów na tematy fachowe i będące treścią obrad. Większość uczestników wyraziła chęć uczestnictwa w kolejnych imprezach poświęconych problemom montażu maszyn. Polscy uczestnicy otrzymali szereg zaproszeń na symozja itp. organizowane przez zagranicznych uczestników konferencji.

*Sekretarz
Komitetu Organizacyjnego
Dorota Stadnicka*

KONFERENCJA

IV międzynarodowa lwowsko-koszycko-rzeszowska

Konferencja naukowa i jej historyczne początki

Każde formy współpracy mają swe początki w różnych, niekiedy nieformalnych towarzyskich spotkaniach, gdy toczono chaotyczne i ciekawe dyskusje nabierają później zorganizowanych form współdziałania. Tak też było i w przypadku nawiązania prawdziwej, merytorycznej współpracy pomiędzy Politechniką Rzeszowską a Politechniką Lwowską.

Nowe formy współpracy (formalnie dawniej też istniały) zostały zapoczątkowane w 1988 r. Wiosną owego roku do Rzeszowa przyjechała liczna grupa pracowników Politechniki Lwowskiej reprezentująca wszystkie wydziały - odpowiedniki wydziałów naszej uczelni. Wydział Budownictwa był reprezentowany przez delegację z dziekanem Bronisławem Usowem oraz pra-

cownikami: Bogdanem Onyskiwem, Wsiewołodem Lewcziczem i Fiodorem Klimienką.

Na spotkaniu z przedstawicielami Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRz obie strony przedstawiły w ogólnej formie swoje problemy, głównie z zakresu prowadzonych badań naukowych. Jesienią tego samego roku doszło do rewizyty. Nasz wydział reprezentowali: dziekan Michał Gałda oraz Jerzy Ledziński, Jerzy Kerste i Stanisław Majka.

Podczas spotkania towarzyskiego w Dublinach, gdzie na kolacji spotkali się przedstawiciele naszych budowlanych wydziałów, podjęto próbę uściślenia form współpracy w ramach umowy międzyuczelnianej. To spotkanie nieformalne - moim zdaniem - jest rzeczy-

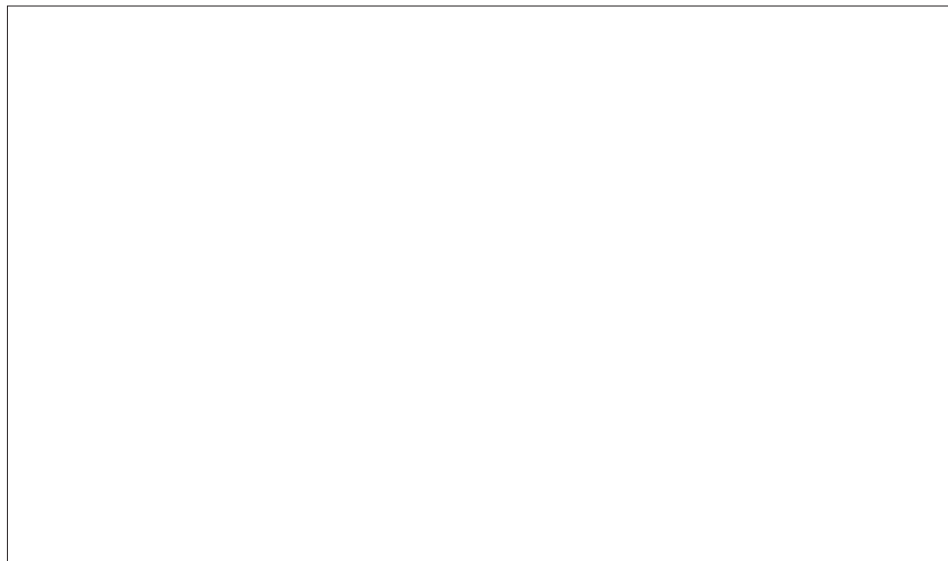
wistym początkiem późniejszych, bardzo ożywionych kontaktów. Bronisław Usow, Bogdan Onyskiw, Wiktor Kwacza z Politechniki Lwowskiej oraz Jerzy Ledziński i piszący te słowa ustalili w końcu, że w 1989 r. Zakład Mechaniki Budowli PRz z ówczesnym kierownikiem Jerzym Ledzińskim zorganizują w Rzeszowie Seminarium Naukowe z zakresu mechaniki konstrukcji. Odbyło się ono w czerwcu 1989 r. i zakończyło się wspólnym ogniskiem w ośrodku "Kaczarnica" koło Czudca.

Rozpoczęto organizowanie przemienne seminarium i konferencji na tematy obejmujące całokształt działalności naukowej obu wydziałów. W 1993 r. włączono do konferencji tematykę inżynierii środowiska i od tego roku zaczęto zapraszać do udziału

w konferencjach pracowników innych ośrodków naukowych. W 1995 r. zaproszono do udziału i organizacji Uniwersytet Techniczny w Koszycach, ustalając przemienną trzyletnią organizację konferencji przez te ośrodki.

Z różnych powodów: organizacyjnych, finansowych, oceny potrzeby wspólnych kontaktów w tej formie nastąpiła przerwa. W 2000 r. Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska decyzją dziekana Szczepana Wolińskiego reaktywował zorganizowanie konferencji, organizując w Rzeszowie konferencję trójstronną nt. współczesnych problemów budownictwa i inżynierii środowiska. Bardzo liczny udział pracowników we wznowionym w 2000 r. cyklu trójstronnych konferencji dowodzi potrzeby ich organizowania.

W zorganizowanej przez Narodowy Uniwersytet "Lwowska Politechnika" w dniach 12-14 września 2001 r. we Lwowie konferencji na temat aktualnych problemów budownictwa i inżynierii środowiska uczestniczyli pracownicy wielu ośrodków z Ukrainy, Słowacji i Polski, przedstawiając łącznie 130 referatów, w tym 50 z Ukrainy, 37 ze Słowacji i 43 z Polski, o tematyce

Pracownicy Katedry Oczyszczania i Ochrony Wód oraz Zakładu Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków podczas obrad (Lwów 2001).

Fot. własna

obejmującej szeroko rozumiane budownictwo (78 referatów) i inżynierię środowiska (52 referaty) - tradycyjnie rozumiana tematyka budowlana i sanitarna. Obrady sesji budownictwa i inżynierii środowiska odbywały się oddzielnie, ale na zorganizowanej, wspólnej, uroczystej kolacji wznoszono toasty pod adresem organizatorów i sponsorów, wspomniano poprzednie

konferencje oraz zwracano uwagę na konieczność zacieśnienia więzi pomiędzy specjalistami naszych trzech krajów reprezentowanych formalnie przez Narodowy Uniwersytet "Lwowska Politechnika", Uniwersytet Techniczny w Koszycach i Politechnikę Rzeszowską.

*Michał Galda
Jadwiga Kaleta*

II Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna

Postęp w inżynierii środowiska

Troska o ochronę środowiska naturalnego w Polsce staje się potrzebą chwili i jednocześnie jednym z warunków umożliwiających wejście naszego kraju w struktury Zjednoczonej Europy. Dlatego też wymiana doświadczeń, opinii, prezentacja najnowszych wyników badań z zakresu ochrony środowiska jest konieczna. Chcąc wytyczyć dalsze kierunki działań na rzecz poprawy stanu czystości środowiska, w dniach 20-22 września 2001 r. w Połańczyku nad Zalewem Solińskim zorganizowano II Ogólnopolską Konferencję Naukowo-Techniczną "Postęp w inżynierii środowiska".

Uczestniczyli w niej naukowcy reprezentujący różne ośrodki akademickie i praktycy - przedstawiciele firm oraz instytucji państwowych, zajmujących się na co dzień zagadnieniami ochrony środowiska. Na miejsce obrad wybrano ośrodek wypoczynkowy "Ela" firmy Amer-Pol.

Organizatorem konferencji był Zakład Inżynierii i Chemii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej, przy współudziale Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie oraz Gminy Solina. Patronat honorowy sprawowali Wojewoda Podkarpacki Zbigniew Siczko oraz Marszałek

Województwa Podkarpackiego Bogdan Rzońca. Uroczystego otwarcia konferencji dokonał dr hab. inż. Janusz Tomaszek, prof. PRz - przewodniczący Komitetu Organizacyjnego. Dyskutowano w IV sesjach tematycznych:

- ◆ Ochrona wód powierzchniowych.
- ◆ Gospodarka odpadami.
- ◆ Oczyszczanie ścieków.
- ◆ Gospodarowanie zasobami środowiska.

W trakcie obrad przedstawiciele szkół wyższych, administracji państwowej, biur projektowych oraz firm i zakładów wygłosili łącznie 30 referatów. Zakwalifikowane przez Komitet

Naukowy referaty (dostępne u organizatora) opublikowano w formie materiałów konferencyjnych, wydanych przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Rzeszowskiej.

Podczas sesji zaprezentowano m.in. nowoczesne systemy oczyszczania ścieków oraz odwadniania osadów i przedstawiono ich działanie podczas

wycieczki do zmodernizowanej oczyszczalni ścieków w Polańczyku. Omówiono wykorzystanie odnawialnych źródeł energii na przykładzie elektrowni szczytowo-pompowej Solina-Myczkowce, której zwiedzanie było dodatkową atrakcją.

Swoje usługi i wyroby prezentowały firmy krajowe i zagraniczne, dyspo-

nując stoiskami przed salą obrad oraz wygłaszając promocyjne referaty podczas sesji.

Dla uczestników zorganizowano m.in. rejs statkiem po Zalewie Solińskim, do stanowisk badawczych Zakładu Inżynierii i Chemii Środowiska, spotkanie towarzyskie przy ognisku, wycieczkę ciuchcią bieszczadzką. Podczas przejazdu autokarem dużą i małą obwodnicą bieszczadzką przedstawiono stanowiska monitoringu wód w zlewni zbiornika solińskiego i osiągnięcia poszczególnych gmin z zakresu ochrony środowiska.

Dyskusje prowadzone zarówno w trakcie obrad, jak i w kularach świadczyły o trafności doboru tematyki konferencji oraz potrzebie kontynuacji wymiany doświadczeń.

Konferencja zaowocowała nawiązaniem nowych kontaktów pomiędzy ośrodkami akademickimi oraz możliwością współpracy z firmami przemysłowymi.

W trakcie obrad.

Fot. własna

Wojciech Szymborski

Ciepło, coraz cieplej...

KONFERENCJA

SOLINA 2001

W dniach 27-29 września 2001 r. odbyła się **XIII Konferencja Ciepłowników SOLINA 2001**. Organizatorem konferencji był Zakład Ciepłownictwa i Klimatyzacji Politechniki Rzeszowskiej przy współudziale Oddziału Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych oraz Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Rzeszowie. Konferencja o charakterze naukowo-technicznym, organizowana corocznie, jest okazją do kontaktów ludzi zajmujących się techniką grzewczą w całym zakresie tematycznym. Uczestnikami konferencji są bowiem pracownicy naukowcy uczelni, przedstawiciele przedsiębiorstw ciepłowniczych, przedsiębiorstw komunalnych i mieszkaniowych, firm wykonawczych i projektanci. Głównym tematem obecnej konferencji była efek-

Sekretariat Konferencji.

Fot. własna

tywność dystrybucji i wykorzystania ciepła.

Problematyka opracowanych referatów obejmowała następujące grupy zagadnień:

- ❖ Usprawnienia i modernizacja oraz poprawa efektywności źródeł ciepła.
- ❖ Pomiaru zużycia ciepła i rozliczenia zużytego ciepła.
- ❖ Regulacja systemów ciepłowniczych i instalacji c.o.
- ❖ Wykorzystanie niekonwencjonalnych źródeł ciepła i zysków ciepła w pomieszczeniach.
- ❖ Wentylacja budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej.
- ❖ Ochrona środowiska a energetyka.

❖ Prace o charakterze naukowo-badawczym stanowiące najnowszy dorobek kadry uczelni i instytutów naukowych.

W konferencji, oprócz uczestników z całej Polski, byli obecni naukowcy z Kijowa, Lwowa i Koszyc, z którymi organizatorzy utrzymują stały kontakt.

Konferencja była połączona z promocyjną wystawą firm produkcyjnych i handlowych, których w tym roku było 17. Wystąpienia przedstawicieli firm były cennym uzupełnieniem wyrobów prezentowanych na stoiskach.

Miejscem konferencji był Wojskowy Zespół Wypoczynkowy "Jawor" w Solinie nad pięknym Zalewem Solińskim. Obrady konferencji toczyły się

w sali kinowej tego ośrodka podczas 6 sesji, na których wygłoszono większość przywiezionych referatów. Wszystkie 43 referaty wydrukowano w materiałach konferencyjnych dostępnych jeszcze u organizatorów.

Na zakończenie konferencji zorganizowano dwie wycieczki statkiem po Zalewie Solińskim i do muzeum w Sankoku, gdzie uczestnicy zapoznali się z bogatym zbiorem wielowiekowych ikon.

Uczestnicy konferencji wyrażali pozytywne opinie o jej organizacji i uznali za celowe jej kontynuację w roku następnym.

*Przewodniczący
Komitetu Organizacyjnego
Władysław Szymański*

KONFERENCJA

Myśl globalnie, działaj lokalnie

Tak najkrócej można podsumować wnioski płynące z obrad, które toczyły się podczas konferencji naukowej zorganizowanej przez Katedrę Marketingu. Konferencja nt. *Globalizacja i regionalizacja gospodarki w Europie Środkowo-Wschodniej na początku XXI wieku* odbyła się w dniach 11-13 października 2001 r. w zespole sal wykładowych naszej uczelni oraz w ośrodku wypoczynkowym "Jawor" w Połańczyku. Wzięło w niej udział kilkudziesięciu uczestników z wielu ośrodków akademickich, m.in. z Warszawy, Gdańska, Krakowa, Łodzi, Koszalina, Częstochowy, Katowic oraz Lublina.

Tematyka obrad dotyczyła dwóch, jak mogłoby się wydawać na pierwszy rzut oka, przeciwstawnych zjawisk zachodzących w gospodarce światowej, a mianowicie globalizacji i regionalizacji. Procesy globalizacyjne dotyczą niemal wszystkich obszarów naszego funkcjonowania, a ich silny wpływ przejawia się m.in. w postępującej konwergencji stylów życia. Unifikacja wzorców kulturowych oraz społecznych jest również odczuwalna przez

nas - osoby na co dzień pracujące lub studiujące w Rzeszowie. W minionej dekadzie, w okresie przeprowadzania reform społeczno-ustrojowych, przyjęliśmy wiele wzorców zachowań "społeczności zachodnich" (np. w obszarze konsumpcji). Nastąpiły wyraźne zmiany naszej świadomości społecznej. Otwarcie granic oraz standaryzacja w wielu sferach życia, powodowana chęcią przyłączenia się do struktur europejskich, przyczyniły się do wzrostu poczucia wzajemnego uzależnienia. Zostaliśmy włączeni w proces tzw. "mcdonaldyzacji" lub "disneyfikacji" świata. Zaczęliśmy podobnie myśleć i podobnie się zachowywać, czyli jak to określił McLuhan, staliśmy się częścią "globalnej wioski". Czy można się przed tym zjawiskiem obronić? Wielu polityków i ekonomistów twierdzi, że globalizacji nie da się powstrzymać, a jedynie można ją zaakceptować, starając się w mądry sposób kierować jej procesami. Podczas swojej majowej wizyty w Warszawie Bill Clinton stwierdził: "Globalizacja jest procesem nie do zatrzymania, bo nie ma dla niej

Prof. dr hab. inż. Jan Adamczyk (kierownik Katedry Marketingu) wraz z prof. dr hab. Katarzyną Żukrowską (prodziekanem Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH w Warszawie).

Fot. M. Oltuszyk

alternatywy. Dlatego, że jest korzystna dla ludzi. W Polsce podobnie. I tylko Polacy mogą sobie odpowiedzieć na pytanie, jakie koszty chcą ponieść, by móc czerpać korzyści z życia przy wspólnym stole". Zbliżone stanowisko zajmuje prof. Grzegorz Kołodko, który na co

dzień bada zjawiska globalizacyjne (szerzej o poglądach byłego wicepremiera i ministra finansów oraz jego wizycie w Politechnice Rzeszowskiej można przeczytać w GP, Nr 86, luty 2001, s. 15-17).

oznaczały rezygnację z korzyści wynikających z udziału w globalizacji, przyczyniając się do zubożenia wielu społeczeństw oraz pogłębienia zacofania gospodarczego.

Przedstawione dylematy stanowiły

- ▶ problemów zarządzania i kierowania w warunkach procesów globalizacji,
- ▶ strategii marketingowych w procesie globalizacji i regionalizacji,
- ▶ roli etyki zarządzania w dobie transformacji gospodarczej,
- ▶ procesów regionalizacyjnych w okresie transformacji regionalnej.

Konferencja dotycząca tych trudnych, a zarazem niezmiernie aktualnych problemów mogła się odbyć dzięki zaangażowaniu oraz ogromnej pracy komitetu organizacyjnego, który tworzyli: prof. dr hab. inż. Jan Adamczyk (przewodniczący), prof. dr hab. Aleksander Gugnin, mgr Lucyna Garbacz, mgr Agata Gierczak, mgr Hanna Hall, mgr Beata Zatwarnicka-Madura, mgr Marcin Gębarowski (wszyscy z Katedry Marketingu), dr inż. Mirosław Sołtysiak (Zakład Finansów i Bankowości) oraz mgr inż. Dariusz Wyrwa (Zakład Przedsiębiorczości i Zarządzania). Ponadto pomocy finansowej oraz organizacyjnej udzielili: JM Rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski, Dziekan Wydziału Zarządzania i Marketingu dr hab. inż. Władysław Filar, prof. PRz, oraz liczne firmy i instytucje, w tym m.in.: Urząd Marszałkowski, Urząd Miasta Rzeszowa, Bank PKO S.A., PSS Spółem, FOTO-HURT, Odlewnia Dzwonów Jana Felczyńskiego w Przemyśle, Zakłady Mięsne SALAMI w Dębicy, Zakłady Piwowarskie w Leżajsku S.A., Fabryka Wódek "Polmos" w Łańcucie.

Uroczy, jesienny krajobraz Bieszczad oraz atrakcyjny program pobytu w Polańczyku (na który złożyły się m.in. rejs po Zalewie Solińskim oraz spotkanie towarzyskie przy ognisku ze staropolskim poczęstunkiem i towarzyszeniem kapeli ludowej) sprawiły, że konferencja przebiegała w przyjaznej, kameralnej atmosferze. Pozytywne odczucia jej uczestników znalazły wyraz w deklaracjach ponownego udziału w następnych przedsięwzięciach realizowanych przez Katedrę Marketingu.

Marcin Gębarowski

Sala obrad.

Fot. M. Oltuszyk

Podobne konkluzje wynikają z licznych dyskusji przeprowadzonych przez uczestników konferencji w Polańczyku. Osoby zaproszone przez Katedrę Marketingu starały się ponadto uzyskać odpowiedź na pytanie, czy dążenia regionalizacyjne, obserwowane w różnych częściach globu, należy uznać za pośrednią formę prowadzącą w efekcie do globalizacji, czy też może traktować je jako przejaw lokalnych inicjatyw obronnych przed negatywnymi skutkami tego zjawiska. Wskazanie jednoznacznej odpowiedzi jest niezwykle trudne. Z jednej strony powstawanie szerszych bloków współpracy regionalnej przyczynia się do bardziej równomiernego rozwoju państw (rynków) należących do konkretnej organizacji, przyspieszając zjawiska globalizacyjne. Z drugiej jednak strony istnieją uzasadnione obawy, że wzrastająca fragmentaryzacja może doprowadzić do powrotu izolacjonizmu i protekcjonizmu w krajach słabiej rozwiniętych. Taki stan rzeczy

tylko część zagadnień omawianych przez uczestników konferencji. Spotkanie naukowców oraz ludzi biznesu wskazało na złożoność i wieloaspektowość analizy zjawisk globalizacyjnych oraz regionalizacyjnych zachodzących w otaczającym nas środowisku. Wyrazem próby udzielenia odpowiedzi na wiele pytań są treści zawarte w materiałach konferencyjnych składających się z ponad 70 referatów. Ich autorami są pracownicy naukowo-dydaktyczni z 25 uczelni oraz przedstawiciele środowisk biznesowych z kraju i zagranicy (z Białorusi i Ukrainy). Nadesłane artykuły dotyczyły w szczególności następujących zagadnień:

- ▶ perspektyw rozwoju gospodarczego w krajach Europy Środkowo-Wschodniej,
- ▶ oceny szans oraz zagrożeń rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw,

NAGRODY REKTORA

W dniu 25 października 2001 r. w sali posiedzeń Senatu JM Rektor wręczył nauczycielom akademickim Politechniki Rzeszowskiej nagrody przyznane za osiągnięcia naukowe lub dydaktyczne uzyskane w 2000 r. JM Rektor przyznał 31 nagród indywidualnych i 16 nagród zespołowych, łącznie dla 79 osób.

W opublikowanej liście Nagród Rektora nie uwzględniono osób, które korzystając z przepisów o ochronie danych osobowych, nie wyraziły zgody na umieszczenie swych nazwisk.

Nagrody indywidualne I stopnia otrzymali:

z WYDZIAŁU BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA:

- ◆ prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczkoś, prof. zw. PRz - kierownik Katedry Technik Wytwarzania i Automatykacji - za cykl publikacji z zakresu nowoczesnej technologii maszyn,
- ◆ prof. dr hab. inż. Jan Gruszecki, prof. zw. PRz - kierownik Katedry Awioniki i Sterowania - za uzyskanie tytułu naukowego profesora,
- ◆ prof. dr hab. inż. Feliks Stachowicz - kierownik Katedry Przeróbki Plastycznej - za uzyskanie tytułu naukowego profesora,
- ◆ dr hab. inż. Marian Mijał, prof. nadzw. PRz w Katedrze Konstrukcji Maszyn, za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego i monografię habilitacyjną,
- ◆ dr hab. inż. Zbigniew Oniszczyk z Katedry Mechaniki Stosowanej i Robotyki za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego i cykl publikacji z analizy drgań złożonych układów ciągłych,
- ◆ dr Anna Kucaba-Piętał z Zakładu Mechaniki Płynów i Aerodynamiki za cykl publikacji dotyczący stosowalności teorii płynów mikropolarnych do modelowania przepływów w mikrourządzeniach.

Nagrodę otrzymuje prof. dr hab. inż. Feliks Stachowicz (od lewej: laureat, mgr inż. Bogumiła Janowska, JM Rektor prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski, dr hab. inż. Leonard Ziemiański, prof. PRz - prorektor ds. nauki).

Fot. M. Misiakiewicz

Nagrodę zespołową I stopnia otrzymali:

z WYDZIAŁU CHEMICZNEGO:

- ◆ dr hab. inż. Jacek Jeżowski, prof. nadzw. PRz, dr inż. Alina Jeżowska i mgr inż. Roman Bochenek z Zakładu Inżynierii i Sterowania Procesami Chemicznymi za cykl publikacji dotyczących projektowania i optymalizacji złożonych systemów technologii chemicznej.

Nagrody indywidualne II stopnia otrzymali:

z WYDZIAŁU BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA:

- ◆ dr hab. inż. Aleksander Kozłowski, prof. nadzw. PRz w Katedrze Konstrukcji Budowlanych, za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego,
- ◆ dr hab. inż. Władysław Łakota, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Badań Konstrukcji - za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego,
- ◆ dr hab. inż. Grzegorz Prokopski, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Inżynierii Materiałowej i Technologii Budownictwa - za cykl publikacji z zakresu badania betonów o zróżnicowanej strukturze z zastosowaniem metod badawczych inżynierii materiałowej,
- ◆ dr Andrzej Bąk z Katedry Fizyki za uzyskanie stopnia naukowego doktora,
- ◆ dr inż. Maria Anna Bukowska z Zakładu Ciepłownictwa i Klimatyzacji za uzyskanie stopnia naukowego doktora,
- ◆ dr inż. Zbigniew Plewako z Katedry Konstrukcji Budowlanych za uzyskanie stopnia naukowego doktora,

z WYDZIAŁU BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA:

- ◆ prof. dr hab. inż. Ruben Akopjan z Zakładu Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych za cykl publikacji z zakresu teorii projektowania i eksploatacji pojazdów samochodowych oraz współautorstwo monografii pt. "Podwyższanie efektywności eksploatacyjnej autobusów" opublikowanej przez META - Lwów,
- ◆ dr hab. inż. Kazimierz Lejda, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych - za cykl publikacji wyników badań i analiz teoretycznych z zakresu układów zasilania, ekologii pojazdów, paliw alternatywnych i diagnostyki silników wysokopiętnych oraz współautorstwo monografii pt. "Podwyższanie efektywności eksploatacyjnej autobusów" opublikowanej przez META - Lwów,
- ◆ dr hab. inż. Antoni W. Orłowicz, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Odlewnictwa i Spawalnictwa - za monografię pt. "Zastosowanie ultradźwięków w odlewnictwie",
- ◆ dr hab. inż. Andrzej Tomczyk, prof. nadzw. PRz z Katedry Awioniki i Sterowania, za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego,
- ◆ dr hab. inż. Stanisław Wołek, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Informatyki - za autorstwo skryptu pt. "Wstęp do informatyki",
- ◆ dr inż. Andrzej Majka z Katedry Samolotów i Silników Lotniczych za uzyskanie stopnia naukowego doktora,
- ◆ dr Jan Smykła z Zakładu Informatyki za uzyskanie stopnia naukowego doktora,

z WYDZIAŁU CHEMICZNEGO:

- ◆ dr inż. Wiktor Bukowski z Katedry Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego za cykl publikacji dotyczących przemian związków epoksydowych,

- ◆ dr inż. Mariusz Oleksy z Zakładu Technologii Tworzyw Sztucznych za uzyskanie stopnia naukowego doktora,
- ◆ dr inż. Bogdan Papiak z Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej za uzyskanie stopnia naukowego doktora,

z WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI:

- ◆ dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Energoelektroniki i Elektroenergetyki - za monografię pt. "Modele przyrządów półprzewodnikowych mocy i układów energoelektronicznych pracujących impulsowo",
- ◆ dr inż. Marek Gotfryd z Zakładu Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych za publikację pt. "Output Voltage and Power Limits in Boost Power Factor Corrector Operating in Discontinuous Inductor Current Mode" w IEEE Transactions on Power Electronics,
- ◆ dr inż. Witold Posiewała z Zakładu Podstaw Elektrotechniki i Informatyki za uzyskanie stopnia naukowego doktora,

z WYDZIAŁU ZARZĄDZANIA I MARKETINGU:

- ◆ prof. dr hab. inż. Jan Adamczyk - kierownik Katedry Marketingu - za monografię pt. "Marketing i zarządzanie w agrobiznesie",
- ◆ dr Jakub Daszkiewicz z Zakładu Nauk Humanistycznych za nowoczesne metody nauczania - powołanie do życia Studenckiego Koła Naukowego Reklamy i opiekę nad nim,
- ◆ dr Jarosław Górnicki z Katedry Matematyki za monografię pt. "Dyskretne aspekty nieliniowej teorii ergodycznej (aproksymacja punktów stałych ciągami słabo zbieżnymi)",
- ◆ dr Adam Lecko z Katedry Matematyki za cykl publikacji z analizy zespolonej,
- ◆ dr Grzegorz Ostasz z Zakładu Nauk Humanistycznych za monografię pt. "Zrzeszenie »Wolność i Niezawisłość«" oraz cykl publikacji z najnowszej historii Polski,

ze STUDIUM PRAKTYCZNEJ NAUKI JĘZYKÓW OBCYCH

- ◆ mgr Bogumiła Pawlikowska za przedsięwzięcia, które spowodowały istotną poprawę warunków pracy dydaktycznej oraz wyników kształcenia.

Nagrody zespołowe II stopnia otrzymali:

z WYDZIAŁU BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA:

- ◆ dr hab. inż. Janusz Tomaszek, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Inżynierii i Chemii Środowiska - oraz dr Ewa Czerwieńnic i dr inż. Maria Grabas z tegoż Zakładu za cykl publikacji dotyczących problemów inżynierii środowiska,
- ◆ dr inż. Lech Lichołai - p.o. kierownik Zakładu Budownictwa Ogólnego - oraz mgr inż. Artur Szalacha z tegoż Zakładu za skrypt pt. "Materiały budowlane i ich badania laboratoryjne",

z WYDZIAŁU BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA:

- ◆ prof. dr hab. inż. Jan Sieniawski, prof. zw. PRz - kierownik Katedry Materiałoznawstwa - oraz dr inż. Krzysztof Kubiak, dr inż. Ryszard Filip, dr inż. Waldemar Ziaja i mgr inż. Maciej Motyka z tejże Katedry za cykl publikacji dotyczący kształtowania mikrostruktury oraz właściwości stopów tytanu, aluminium i niklu,
- ◆ dr hab. inż. Romana Ewa Śliwa, prof. nadzw. PRz, i dr hab. Giennadij Miszuris, prof. nadzw. PRz, z Katedry Przeróbki Plastycznej oraz mgr Wiktoria Miszuris z Katedry Matematyki za cykl publikacji z zakresu badań teoretycznych i eksperymentalnych efektów zjawisk fizycznych dotyczących mechaniki odkształcenia plastycznego materiałów o różnej strukturze, głównie w procesie wyciskania,

- ◆ prof. zw. dr hab. inż. Józef Giergiel, dr hab. inż. Zenon Hendzel, prof. nadzw. PRz, i dr hab. inż. Wiesław Żylski, prof. nadzw. PRz, z Katedry Mechaniki Stosowanej i Robotyki za przygotowanie oraz uruchomienie studiów dziennych na kierunku "mechanika i budowa maszyn", specjalność mechatronika, kierunek dyplomowania robotyka oraz skrypt pt. "Mechanika ogólna. Statyka",

z WYDZIAŁU CHEMICZNEGO:

- ◆ prof. dr hab. Stanisław Kopacz, prof. zw. PRz - kierownik Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej - oraz dr hab. Maria Kopacz, prof. nadzw. PRz, dr hab. inż. Jan Kalembkiewicz, prof. nadzw. PRz, i dr Janusz Pusz z tejże Katedry za cykl publikacji z zakresu charakterystyki ligandów i związków kompleksowych metali w układach homo- i heterogennych, ich syntezy, składu oraz budowy,
- ◆ dr hab. inż. Barbara Dębska, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Informatyki Chemicznej - i dr Barbara Guzowska-Świder z tegoż Zakładu za oryginalne i twórcze prace naukowe: "Opracowanie systemów informatycznych do przetwarzania danych analitycznych w wiedzę chemiczną",
- ◆ dr hab. inż. Roman Petrus, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Inżynierii i Sterowania Procesami Chemicznymi - i dr inż. Mirosław Szukiewicz z tegoż Zakładu za cykl publikacji z wymiany masy płyn-ciało stałe z reakcją i bez reakcji chemicznej,
- ◆ dr hab. inż. Krzysztof Kaczmarski, prof. nadzw. PRz, dr inż. Dorota Antos i dr inż. Wojciech Piątkowski z Zakładu Inżynierii i Sterowania Procesami Chemicznymi za cykl publikacji z zakresu teorii chromatografii jako metody rozdzielania mieszanin,
- ◆ dr hab. inż. Piotr Król, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Technologii Tworzyw Sztucznych - oraz dr inż. Maciej Heneczkowski i dr Anna Żmihorska-Gotfryd z tegoż Zakładu za opracowanie i wdrożenie do praktyki nowych technologii otrzymywania poliuretanów i żywic poliestrowych, udokumentowane oryginalnymi publikacjami,
- ◆ dr hab. inż. Mieczysław Kucharski, prof. nadzw. PRz - kierownik Zakładu Chemii Organicznej - oraz dr inż. Elżbieta Chmiel-Szukiewicz i mgr inż. Irmina Cisek-Cicirko z tegoż Zakładu za cykl publikacji dotyczących otrzymywania, badania struktury i właściwości polieteroli z pierścieniem heterocyklicznym,

z WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI:

- ◆ prof. dr hab. inż. Leszek Trybus, prof. zw. PRz, dr inż. Zbigniew Świder, mgr inż. Jan Cisek i mgr inż. Waldemar Mikluszka z Katedry Informatyki i Automatyki za oryginalne oraz twórcze osiągnięcia naukowe i wdrożeniowe,
- ◆ dr hab. inż. Andrzej Kolek, prof. nadzw. PRz - p.o. kierownik Katedry Podstaw Elektroniki - oraz dr inż. Adam Stadler i mgr inż. Grzegorz Hałdaś z tejże Katedry za cykl publikacji dotyczących przewodnictwa elektrycznego i szumów w materiałach oraz elementach elektronicznych,

z WYDZIAŁU ZARZĄDZANIA I MARKETINGU:

- ◆ prof. dr hab. Jan Stankiewicz, prof. zw. PRz, i dr Katarzyna Wilczek z Katedry Matematyki za skrypty: "Algebra z geometrią. Teoria, przykłady, zadania" oraz "Elementy rachunku prawdopodobieństwa i statystyki matematycznej. Teoria, przykłady, zadania".

Bronisław Świder

Spotkania

Tradycyjnie już z okazji Dnia Edukacji Narodowej odbywają się w Politechnice spotkania kierownictwa uczelni z emerytowanymi i przebywającymi na rencie pracownikami. Jest to niewątpliwie sympatyczna forma pamięci i uznania dla ich wieloletniej pracy, wsparta możliwą na warunki uczelni pomocą finansową ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Organizatorem spotkań jest Dział Spraw Osobowych i Socjalnych.

Dnia 6 października 2001 r. odbyło się w sali Senatu spotkanie z grupą 29 emerytowanych nauczycieli akademickich.

Spotkanie z byłymi pracownikami inżynieryjno-technicznymi, administracji i obsługi odbyło się 20 października 2001 r. w stołówce studenckiej. Wzięły w nim udział 372 osoby.

Fot. M. Misiakiewicz

Gwiazda

*Świeciła gwiazda na niebie,
Srebrna i staroświecka.
Świeciła wigilijnie,
Każdy zna ją od dziecka.*

*Zwisały z niej z wysoka
Długie, błyszczące promienie,
A każdy promień to było
Jedno świąteczne życzenie.*

*I przyszli - nie magowie,
Już trochę postarziali -
Lecz więcej kolędnicy,
Zwyczajni chłopcy mali.*

*Chwycili za promienie,
Jak w dzwonnicy za sznury,
Ażebym śliczna gwiazda
Nie uciekła do góry.*

*Chwycili w garść promienie,
Trzymają z całej siły.
I teraz w tym rzecz cała,
By się życzenia spełniły.*

Leopold Staff

P R A S A O P O L I T E C H N I C E

SuperNowości 21 listopada 2001 r. SN zamieściły informacje na temat możliwości studiowania za granicą. **Na studia za granicę może pojechać każdy student, który ukończył pierwszy rok nauki. Warunkiem jest dobra znajomość języka obcego i zaliczenie semestru. Pierwszeństwo mają zacy z wyższą średnią. Można wyjechać tylko raz w ciągu studiów i przeważnie na jeden semestr** - czytamy w SN.

Politechnika Rzeszowska podpisała umowę o wymianie studentów z uczelniami w krajach Unii Europejskiej, m.in. w Austrii, Belgii, Grecji, Francji, Hiszpanii, Holandii, Niemczech, Portugalii. Szczegółowych informacji udziela Dział Współpracy z Zagranicą.

22 listopada 2001 r. SN opublikowały wywiad z organizatorem konferencji naukowej "Pozyskiwanie paliw silnikowych z surowców odnawialnych" - prof. Piotrem Królem, kierownikiem

Zakładu Technologii Tworzyw Sztucznych Wydziału Chemicznego PRz. Konferencja odbyła się w dniu 15 listopada 2001 r. **Politechnika podjęła się roli koordynatora działań zmierzających do rozwoju technologii wytwarzania paliwa z rzepaku w naszym regionie** - powiedział SN prof. P. Król. Zdaniem profesora korzyści wynikających z produkcji biopaliwa jest wiele: jest ono bardziej ekologiczne od zwykłego oleju napędowego, a przede wszystkim produkcja paliwa z oleju rzepakowego jest wielką szansą dla podkarpackiego rolnictwa.

DZIENNIK POLSKI 27 czerwca 2001 r. w DzP ukazał się artykuł pt. **Budowa bez precedensu** na temat budowy mostu Kotlarskiego w Krakowie. **Po raz pierwszy wykorzystano w polskim mostownictwie technologię ścian szczelinowych, stosowaną dotychczas do realizacji bardzo wysokich budynków. Był to pomysł prof. Andrzeja Jarominiaka**

z Politechniki Rzeszowskiej, autorytetu w dziedzinie fundamentowania - powiedział DzP dyrektor Biura Budowy Mostów Mostostalu Kraków S.A.

WIEK NAFTY W Nr. 3/2001 czasopisma ukazał się artykuł pt. **W holdzie Ignacemu Łukasiewiczowi - Patronowi uczelni rzeszowskiej**, dotyczący jubileuszu 50-lecia Wyższego Szkolnictwa Technicznego w Rzeszowie. Czytamy w nim m.in.: **Pośród wielu imprez jubileuszowych historycznym akcentem było uroczyste odsłonięcie pomnika Ignacego Łukasiewicza - Patrona Uczelni. (...) Aktu odsłonięcia pomnika w dniu 22 czerwca br. dokonał JM Rektor w gronie członków Senatu Uczelni, profesorów, wykładowców i studentów.** Tego dnia nastąpiło również otwarcie Laboratorium Naukowo-Badawczego Silników Spalinowych Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

Opracowała
Iwona Ślęzak-Gładzik

Fraszki Stanisława Siekańca

Uzupełnienie

W artykule pt. "Święto Politechniki Rzeszowskiej" w Gazecie Politechniki nr 10-11/2001 na str. 5 wśród odznaczonych Srebrnym Krzyżem Zasługi zostało pominięte nazwisko dr. inż. Andrzeja Pacany, adiunkta w Katedrze Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa. Redakcja serdecznie przeprosza Pana A. Pacanę oraz Czytelników.

*NA WIGILIĘ
LUDZKIM
GŁOSEM*

Przynajmniej raz w roku od tego święta ludzkim głosem mówimy, a nie zwierzęta.

*ŻYCZENIA
NOWOROCZNE*
Dużo radości i mało gości.

*W NASZEJ
SZOPCE*
Aby ucisnąć Panu kolanka, przy żłobie stale jest przepychanka.

ODPUST ZUPEŁNY
Z tego, co wiemy, tylko na ceny.

DAWNIEJ I DZIŚ
Dawniej Lechistan - a dziś lichej stan.

Wspomnienie lata z AZS-em

SOLINA 2001

Widok obozu od strony jeziora

Na łądzie ...

Bez podpisu

... i na wodzie ...

Nie ma jak obozowa kuchnia.

Co tu się dzieje?

W gościnie u studentów.

Ruszajmy się

Sport Akademicki

Puchar kierownika SWFiS w "Halówce"

Zakończyła się trwająca ponad miesiąc rywalizacja kilkudziesięciu zespołów o to cenne trofeum. W finale rozegranym 6 listopada br. w hali PRz zespół „Byleco” pokonał drużynę FC „Cyngiel” 2:1.

Zebranie sprawozdawcze w KU AZS

Klub „Plus” był 12 listopada br. miejscem spotkania zawodników, trenerów i działaczy uczelnianego AZS-u. Prezes KU AZS Politechniki Grzegorz Sowa przedstawił sprawozdanie z rocznej działalności. Dokonano wyboru delegatów na Środowiskową Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą i Walny Zjazd AZS w Warszawie.

Wyróżniający się zawodnicy, trenerzy i działacze otrzymali z rąk prorektora ds. nauczania dr. hab. inż. J. Potenckiego, prof. PRz, i Prezesa Zarządu Środowiskowego AZS M. Ogrodnicka srebrne odznaki AZS. Wyróżnieni azetesiacy: A. Antoniak - lekkoatletyka, A. Rogala - żeglarstwo, T. Goździuk - piłka nożna, B. Serwatko i R. Witek - siatkówka, J. Wiśniewski - karate, H. Meder - trener lekkoatletyki, G. Sowa - Prezes KU AZS Politechniki.

Turniej andrzejkowo-mikołajkowy

W środowy wieczór 28 listopada br. w hali PRz wyznaczili sobie spotkanie studenci i pracownicy naszej uczelni, by zmierzyć się w sportowej rywalizacji. I tak pracownicy tradycyjnie walczyli z dziewczętami AZS-u w siatkówce. Natomiast mieszkańcy DS-ów rywalizowali między sobą na wesoło w kilku konkurencjach. Najwięcej emocji licznie zgromadzonym dostarczyły konkurencje przeciągania liny, wyścigi w workach i picie piwa przez smoczek. Najlepszy wśród akademików okazał się „Mechanik”, przed „Ikarem” i „Arcusem”. Dyplomy i nagrody wręczał uczestnikom obecny na imprezie prorektor ds. nauczania dr. hab. inż. Jerzy Potencki, prof. PRz.

Stanisław Kołodziej

Kadra i siatkarki po zakończonym meczu.

Hyc do wora - i cała naprzód!

Puchar i gratulacje dla zwycięzców.

Fot. S. Kołodziej

Bal Sportowca PRz

Klub Uczelniany AZS serdecznie zaprasza na XVII Bal Sportowca organizowany w dniu 9 lutego 2001 r. w stołówce studenckiej PRz. Na Gości, jak co roku, czekają liczne atrakcje i niespodzianki oraz dobra orkiestra i wykwintne menu. Bliższe informacje w biurze KU AZS, DS „Akapit”, pokój nr 7, tel. 865-16-44; 0-604-177-022.

Autorzy tekstów:

dr inż. Wiktor Bukowski
Katedra Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego

doc. dr inż. Michał Galda
Zakład Geodezji

mgr Marcin Gębarowski
Katedra Marketingu

dr inż. Lucjan Janas
Katedra Mostów

dr inż. Jadwiga Kaleta
Katedra Oczyszczania i Ochrony Wód

mgr Elżbieta Kaluża
Dyrektor Biblioteki Głównej

mgr Stanisław Kołodziej
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

dr hab. Maria Kopacz, prof. PRz
Katedra Chemii Nieorganicznej i Analitycznej

dr inż. Przemysław Sanecki
Katedra Chemii Ogólnej i Elektrochemii

mgr inż. Dorota Stadnicka
Katedra Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji

dr inż. Aleksander Starakiewicz
Zakład Budownictwa Ogólnego

dr inż. Władysław Szymański
Zakład Ciepłownictwa i Klimatyzacji

mgr inż. Wojciech Szymborski
Zakład Inżynierii i Chemii Środowiska

mgr Iwona Ślęzak-Gładzik
Biuro Rektora

mgr inż. Bronisław Świder
Kierownik Samodzielnej Sekcji Rozwoju Kadry Naukowej

Gazeta Politechniki

Zespół redakcyjny:

Stanisława Duda
Ewa Dziuban
Marcin Gębarowski
Cecylia Heneczowska
Jadwiga Kaleta
Marta Olejnik
(redaktor naczelny)
Bronisław Świder
Anna Zajęc-Plezia

Adres Redakcji

Politechnika Rzeszowska
35-959 Rzeszów
ul. W. Pola 2, bud. A
pok. 105, tel. 854-12-60

Wydawca

Politechnika Rzeszowska
im. Ignacego Łukasiewicza
35-959 Rzeszów
ul. W. Pola 2

Łamanie i skanowanie zdjęć

Oficyna Wydawnicza PRz

Okładka "Święta noc"

Autor: Stanisław Kmiecik
Oryginał malowany ustami

Druk

Drukarnia Oficyny Wydawniczej PRz
zam. 90/01

ISSN 1232-7832

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania artykułów oraz zmiany ich tytułów.

Nakład: 600 egz.

Cena: 2 zł